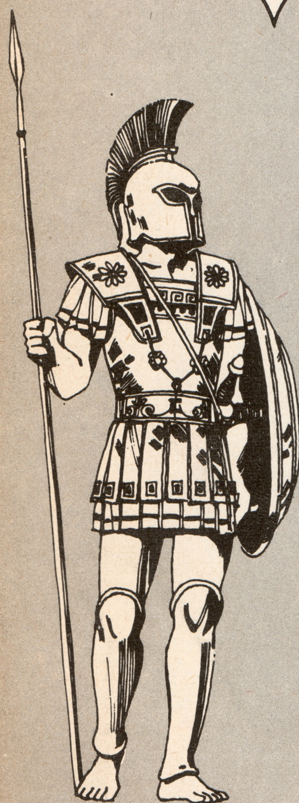

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΛΑ·Ι·ΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ - ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β΄ - Α.Τ. 35 - 20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1988

ΑΔΟΛΦΟΣ ΧΙΤΛΕΡ

99 χρόνια από τη γέννησή του

ΤΟ ΔΟΓΜΑ ΤΟΥ ΜΗ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΤΟΥΡΚΙΑ - ΙΣΡΑΗΛ - ΜΑΡΟΚΟ

΄Οχι στην είσοδό τους στην Ε.Ο.Κ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΜΠΑΣΣΟΥ: ΥΒΡΙΔΙΟ ΠΙΘΗΚΟΥ - ΑΝΘΡΩΠΟΥ;

ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΛΛΑΔΑ ΠΟΛΥ ΠΙΟ ΜΕΓΑΛΗ

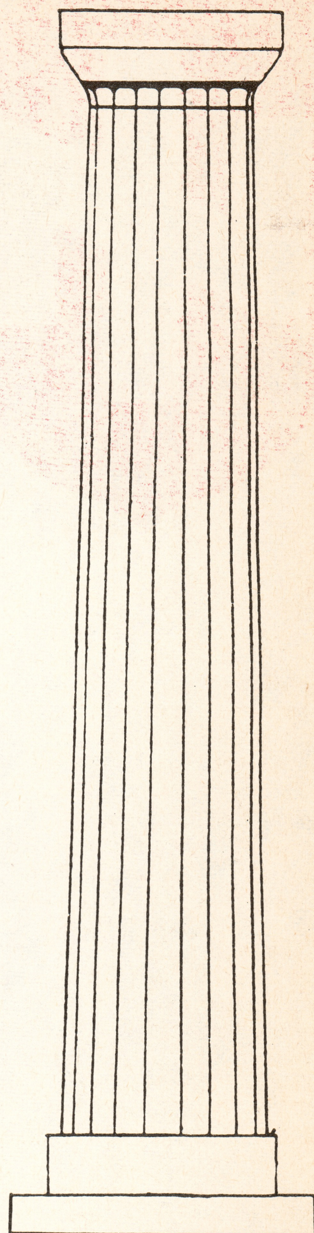
ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΛΛΑΔΑ ΠΟΛΥ ΠΙΟ ΤΡΑΝΗ

«Φωτιά και Τσεκούρι στους προσκυνημένους!»
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ

ΤΟ ΔΟΓΜΑ ΤΟΥ ΜΗ ΠΟΛΕΜΟΥ

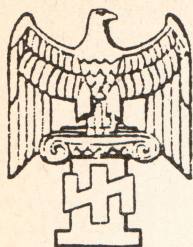
Μετά από τις συνομιλίες του Νταβός όπου με εντελώς αλλοπρόσαλλο τρόπο και άνευ ουδεμίας κατοχυρώσεως των εθνικών μας δικαιωμάτων ο πρωθυπουργός της χώρας απεφάσισε διάλογο με την Τουρκία, μετά λοιπόν από αυτές τις συνομιλίες όλοι σήμερα ομιλούν περί Ελληνο-Τουρκικής φιλίας και όλοι πιστεύουν πως ξαφνικά ως δια μαγείας η Τουρκία έπαψε να έχει επεκτατικές βλέψεις προς την χώρα μας. Στο ρεπορτάζ της τηλεοράσεως σχετικά με την επίσκεψη της εξουσίας της χώρας (εξουσίας και όχι ηγεσίας) σε στρατιωτικές μονάδες επ᾽ ευκαιρία του εορτασμού της Λαμπρής ακούσαμε τον πρωθυπουργό να δηλώνει: «είμαι περήφανος γιατί σε όλες τις μονάδες, που επισκέφθηκα, κυριαρχεί το πνεύμα της ειρήνης, το πνεύμα του μη πολέμου». Αλήθεια πρέπει να είναι πολύ ανεύθυνος ένας πρωθυπουργός όταν επισκεπτόμενος στρατιωτική μονάδα βλέπει να κυριαρχεί σε αυτήν «πνεύμα ειρήνης». Θα έπρεπε αντί να είναι υπερήφανος να αναλογισθεί τις ευθύνες του και να ανησυχήσει, όπως ανησυχεί και κάθε Έλληνας Πατριώτης, που γνωρίζει την κατάσταση που υπάρχει σήμερα στο στράτευμα. Ηθικό ανύπαρκτο, η αριστερή και αναρχική προπαγάνδα σε κυριαρχία. Αυτό που απασχολεί σήμερα τους Έλληνες στρατιώτες δεν είναι το Καθήκον και η Τιμή να υπερασπισθούν την Πατρίδα, αλλά το πότε θα φύγουν από το Στρατό. Ένοπλοι φιλειρηνιστές, τραγική ειρωνία! Τί αλήθεια θα μπορέσουν να κάμουν όλοι αυτοί σε περίπτωση πολέμου; Και ο λαός, τί κάνει ο λαός; μήπως ανησυχεί; όχι βέβαια, ασχολείται με τα μέτρα της εφορίας και με το πώς θα «᾽κονομήσει»... Αυτό όμως που πραγματικά μου δημιουργεί απορία είναι πως ανησυχεί για περίπτωση πολέμου ο αστράτευτος πρωθυπουργός της χώρας. Γιατί αλήθεια; μήπως τον πληγώνει ακόμη η φρίκη του πολέμου, που ποτέ δεν έζησε; ή μήπως φοβάται ότι θα στρατευθεί εβδομηντάχρονος σήμερα; Αυτός δεν πολέμησε όταν έπρεπε, γνωρίζει να ξεφεύγει από τις δυσκολίες....

Όσο για την λεγόμενη Ελληνοτουρκική φιλία ποτέ δεν θα υπάρξει, όσο θα υπάρχουν ακόμα Έλληνες. Γιατί ακόμη και αν πάψει η Τουρκία να έχει βλέψεις στη χώρα μας, εμείς δεν πρόκειται ποτέ να λησμονήσουμε τον δίκαιο πόθο για επιστροφή στην Βασιλεύουσα, στον Πόντο, στην Ιωνία.

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
Περίοδος Β΄ — Α.Τ. 35 - 20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1988 — Δρχ. 150
ΑΘΗΝΑ: ΠΕΙΡΑΙΩΣ 4 - ΟΜΟΝΟΙΑ - 5ος ΟΡΟΦΟΣ (Τρίτη - Πέμπτη - Σάβ. 6-9 μ.μ.)
ΤΑΧ. ΘΥΡ. 8346 - ΟΜΟΝΟΙΑ 100 10
ΘΕΣ/ΝΙΚΗ: ΙΩΝΟΣ ΔΡΑΓΟΥΜΗ 28 - 2ος ΟΡΟΦΟΣ (Τρίτη - Πέμπτη - Σαβ. 6-9 μ.μ.)
ΤΑΧ. ΘΥΡ. 112 07 - ΘΕΣ/ΝΙΚΗ 541 10
ΒΟΛΟΣ: ΜΗΛΙΝΗΣ 9 ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ (Τετάρτη - Σάββατο 6-9 μ.μ.)

Υπεύθυνος συμφώνως τω νόμω: Ν. Γ. ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ

Η ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΑΠΕΛΠΙΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ

Η ΠΙΣΤΗ ΣΤΗ ΜΟΙΡΑ ΚΑΙ ΟΙ ΣΗΜΕΡΙΝΟΙ ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΤΕΣ

Πριν από μερικά χρόνια στο Παρίσι έγινε μία ενέργεια που προκάλεσε πολύ θόρυβο και πολλές συζητήσεις. Συγκεκριμένα, κάποιοι που η ταυτότητά τους ακόμη μέχρι σήμερα δεν έχει αποκαλυφθεί, τοποθέτησαν μία βόμβα στην Συναγωγή των Παρισίων προκαλώντας με αυτόν τον τρόπο πολλά θύματα και υλικές φθορές. Οι έρευνες των αρχών για την ανακάλυψη των ενόχων, εστράφηκαν προς δύο κατευθύνσεις. Η μία ήταν αυτή των Αράβων αντισιωνιστών και η άλλη των Γάλλων Εθνικοσοσιαλιστών. Παρ' όλες όμως τις ανακρίσεις και τις προσαγωγές αρκετών κατά την κρίσιν της Γαλλικής Δικαιοσύνης υπόπτων οι έρευνες αυτές δεν είχαν αποτέλεσμα. Πολλά άρθρα είχαν γραφεί τότε για την ενέργεια αυτή, από την οποία τελικά οι μόνοι που ωφελήθησαν ήσαν οι ίδιοι οι Εβραίοι παριστάνοντας για μία ακόμη φορά τα αθώα πλάσματα. Από όλα αυτά τα άρθρα θυμάμαι πολύ χαρακτηριστικά μία φράση από το περιοδικό «TIME». Στην σχετική παρουσίασή του το «TIME» και αφού χωρίς κανένα στοιχείο έριχνε την ευθύνη για τον βομβισμό της Συναγωγής στους Γάλλους Εθνικοσοσιαλιστές, κατέληγε θέλωντας να κρίνει τα κίνητρα των «ενόχων» με την φράση: «**Η ΔΙΑΦΟΡΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΤΩΝ ΤΗΣ ΠΡΟΠΟΛΕΜΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ ΜΕ ΑΥΤΟΥΣ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΙΝΗΣ ΕΙΝΑΙ Η ΕΞΗΣ: ΕΚΕΙΝΟΙ ΒΑΔΙΖΑΝ ΕΧΟΝΤΑΣ ΑΠΟΛΥΤΗ ΠΙΣΤΗ ΣΤΗ ΜΟΙΡΑ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΣΤΟ ΠΕΠΡΩΜΕΝΟ, ΟΙ ΣΗΜΕΡΙΝΟΙ ΑΝΤΙΘΕΤΩΣ ΔΡΟΥΝ ΜΕ ΓΝΩΜΟΝΑ ΚΑΙ ΟΔΗΓΟ ΤΗΝ ΑΠΕΛΠΙΣΙΑ ΤΟΥΣ**».

Τα λόγια αυτά μου έκαναν πραγματικά μεγάλη εντύπωση και τούτο γιατί δυστυχώς εγνώριζα και γνωρίζω πως έχουν δόση αλήθειας. Είναι γεγονός είτε το ομολογούμε, είτε όχι πως οι Εθνικοσοσιαλιστές της προπολεμικής περίοδου από αυτούς της μεταπολεμικής περιόδου διαφέρουν σημαντικά και είναι επίσης γεγονός πως αρκετοί από αυτούς που φέρονται ως Εθνικοσοσιαλιστές και αλίμονο οι ίδιοι πιστεύουν πως είναι, είναι γεγονός πως ένα μεγάλο ποσοστό αυτών που θεωρούν εαυτούς Εθνικοσοσιαλιστές δεν έχουν καμμία πίστη στο Μέλλον, αλλά βαδίζουν χωρίς κανένα συγκεκριμένο σκοπό με μόνο γνώμονα μία αρρωστημένη και επικίνδυνη απελπισία.

Η ελπίδα βεβαίως είναι το τελευταίο κακό που διέφυγε από τον πίθο της Πανδώρας σύμφωνα με τον Αρχαίο Ελληνικό Μύθο. Γι' αυτό και θα είμαι πιο ακριβολόγος πιο συνεπής προς την Ελληνική Κοσμοθεωρία, πιο συγκεκριμένος εάν δώσω σαφές περιεχόμενο στην κάπως γενική και αφηρημένη έννοια «ελπίδα» με τις απόλυτα σημαντικές και σαφείς λέξεις: «ΠΙΣΤΗ ΣΤΗ ΜΟΙΡΑ».

Και Πίστη στη Μοίρα σημαίνει Πίστη στο Ατομικό και Φυλετικό Μέλλον, Πίστη στον Ατομικό και Εθνικό προορισμό, και αυτή ακριβώς η Πίστη σημαίνει με την σειρά της Αγώνα, Προσπάθεια, Μόχθο και όχι ενέργειες απελπισμένες χωρίς καμμία προοπτική και χωρίς κανένα στόχο.

ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΜΑΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

Από το 1945 μέχρι σήμερα που γράφονται αυτές εδώ οι γραμμές, ποταμοί μελάνης έρευσαν, χιλιόμετρα κινηματογραφικής ταινίας γυρίσθηκαν με μόνο αντικειμενικό σκοπό την σπίλωση και συκοφάντηση της Εθνικοσοσιαλιστικής Ιδέας.

Αποτελεί δυστυχώς πραγματικότητα πως ο μηχανισμός προπαγάνδας των νικητών έχει κατορθώσει να διαστρεβλώσει την ιστορία και να εμφανίσει τον Εθνικοσοσιαλισμό με τον χειρότερο τρόπο. Ο ίδιος αυτός μηχανισμός έχει επίσης επιτύχει να πείσει το κοινό κατά ένα συντριπτικό ποσοστό πως αυτή είναι η αλήθεια.

Η θέση μας σαν Εθνικοσοσιαλιστών απέναντι σε αυτή την ήδη διαμορφωμένη κοινή γνώμη είναι πραγματικά δύσκολη. Πολλοί λέγουν, και υπάρχουν διαφόρων ειδών κίνητρα σε αυτή την άποψη, πως αυτό που θα πρέπει να κάμουμε είναι να αποφύγουμε όλη αυτή την εχθρική προπαγάνδα με έναν υπερκερασμό της δηλώνοντας με άλλο όνομα την Ιδέα, απαρνούμενοι το ιστορικό παρελθόν της. Ο Εθνικοσοσιαλισμός όμως δεν είναι μία θεωρητική ανακάλυψη, που βρίσκεται μόνο μέσα σε συγγράμματα και μελέτες διανοουμένων. Ο Εθνικοσοσιαλισμός είναι μια Κοσμοθεωρία της ψυχής, του Πνεύματος και της Σάρκας, που οδηγεί σε ένα συγκεκριμένο τρόπο ζωής, ο Εθνικοσοσιαλισμός δεν είναι κενός θεωρητικός λόγος, είναι πράξεις και ενέργειες στη ροή της Ιστορίας.

Γι᾽ αυτό λοιπόν και είναι πέρα από καθήκον και αναγκαίο και παρ᾽ όλες τις αντίθετες συνθήκες απαραίτητο να λάβουμε σαφή θέση απέναντι σε αυτόν τον ποταμό λάσπης, που έχει συσσωρευθεί επάνω στην εικόνα της Ιδεολογίας μας. Εάν λοιπόν είμαστε Εθνικοσοσιαλιστές, πραγματικοί Εθνικοσοσιαλιστές, πρέπει να εννοήσουμε πως αυτή η Αντίληψη Ζωής, πέρα από τον θεωρητικό της λόγο είχε και τους Πιστούς της, που έδωσαν το Αίμα τους, είχε συγκεκριμένες πράξεις στο ενεργητικό της Ιστορίας της. Το να απαρνηθούμε για καιροσκοπικούς λόγους του παρόντος πολιτικού κλίματος το παρελθόν του Εθνικοσοσιαλισμού σημαίνει είτε ότι δεν πιστεύουμε σε αυτήν την Ιδέα, είτε ότι είμαστε ευκαιριακοί τυχοδιώκτες και όχι ιστορικά όντα.

Έχουμε καθήκον λοιπόν απέναντι στο παρελθόν, όπως έχουμε καθήκον και απέναντι στο παρόν και στο μέλλον. Όλα στην Ιστορία είναι συνέχεια και τίποτε δεν είναι αποκομμένο. Γι᾽ αυτόν ακριβώς τον λόγο και πρέπει να γίνει κατανοητό πως το να αναφερόμαστε στο παρελθόν δεν είναι στείρα φιλολογία, είναι ζωτική ανάγκη για να δώσουμε την μάχη του παρόντος και για να δημιουργήσουμε το μέλλον.

Η ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ ΤΩΝ ΝΙΚΗΤΩΝ

Όλα τα μέσα προπαγάνδας χρησιμοποιήθηκαν όπως αναφέραμε και προηγουμένως για την συκοφάντηση του Εθνικοσοσιαλισμού. Με αυτό το τρόπο έχουμε φθάσει στο σημείο ο κόσμος να φαντάζεται τους Εθνικοσοσιαλιστάς σαν αιμοσταγείς δολοφόνοι χωρίς κανένα ανθρώπινο χαρακτηριστικό και χωρίς κανένα ιδεολογικό περιεχόμενο. Η «φιλολογία» των φούρνων έχει δυστυχώς αποδώσει καρπούς. Το ότι η αλήθεια είναι διαφορετική, το ότι τα εγκλήματα των συμμάχων ήσαν πολύ μεγαλύτερα και σε ένταση και σε φρικαλεότητα δεν έχει καμμία σημασία για το απληροφόρητο κοινό. Η κοινή αντίδραση του κοινού απέναντι σε αυτή την στρεβλωμένη εικόνα είναι φυσιολογική. Είναι λογικό βλέποντας ο κόσμος όλα αυτά, που παρουσιάζονται σαν εγκλήματα των Ναζί, να θεωρεί την ιδεολογία μας σαν μία απάνθρωπη ιδεολογία βίας και βαρβαρότητας. Αυτό είναι απόλυτα λογικό και θα συμβαίνει μέχρι να πληροφορηθούν οι άνθρωποι την πραγματική ιστορία, τα αληθινά περιστατικά εκείνης της περιόδου. Και η πληροφόρηση αυτή είναι ένα από τα βασικά μας καθήκοντα. Εκείνο όμως που είναι το πιο ανησυχητικό και που περιέχει έναν μεγάλο κίνδυνο παρεξηγήσεως είναι το φαινόμενο να εμφανίζονται σαν Εθνικοσοσιαλιστές άτομα αντικοινωνικά και ψυχοπαθητικά, γοητευμένα από αυτήν ακριβώς την εικόνα, που δίνουν οι αντίπαλοί μας για μας. Γράφει σχετικά με αυτό το θέμα ο Δανός Συναγωνιστής KNUDSEN στο δοκίμιο του «ο Εθνικοσοσιαλισμός είναι ένα κίνημα της Αριστεράς».

«Οι χειρότεροι εχθροί μας δεν είναι οι Εβραίοι ή οι Κομμουνιστές, αλλά οι ίδιοι οι άνθρωποι που ενώ αυτοαποκαλούνται Εθνικοσοσιαλιστές, ανατρέπουν με τη συμπεριφορά τους τις θεμελιώδες αρχές της Εθνικοσοσιαλιστικής φιλοσοφίας, επιβεβαιώνοντας έτσι την παραμορφωμένη εντύπωση της Ιδέας μας που έχει αποτυπωθεί στο κοινό από τις δραστηριότητες του εχθρού μας».

Αποτελεί αναντίρρητη πραγματικότητα πως σε κάθε εποχή και σε κάθε κοινωνία υπάρχουν οι άνθρωποι που φύσει και όχι θέσει βρίσκονται στο περιθώριό της.

Άνθρωποι με αρωστημένα σύνδρομα εξουσίας, που υποφέρουν από μία ψυχοπαθητικής φύσεως μεγαλομανία, άτομα αντικοινωνικά, οπαδοί μια τυφλής κτηνώδους βίας χωρίς κανένα περιεχόμενο. Είναι δυστυχώς γεγονός πως αρκετά τέτοιας κατηγορίας άτομα πίστευσαν πως αυτό που τους εκφράζει είναι ο Εθνικοσοσιαλισμός. Και τούτο γιατί αυτή ήταν η εικόνα με την οποία οι Εβραίοι παραγωγοί του Χόλυγουντ με έργα τύπου «ολοκαυτώματος» παρουσίασαν και παρουσιάζουν τον Εθνικοσοσιαλισμό. Οι διάφοροι παραγωγοί με τα χαρακτηριστικά για την καταγωγή τους ονόματα Ααρών, Λεβύ κ.τλ. εμφάνισαν και εμφανίζουν τον Εθνικοσοσιαλισμό σαν την ιδεολογία των «κακών» και το Γ᾽ Ράιχ σαν «κράτος του διαβόλου». Σε κινηματογραφική παραγωγή μάλιστα σχετική με τις προφητείες του Νοστράδαμου παρουσιάζεται ο Χίτλερ σαν ο δεύτερος αντίχριστος(!!!). Ο πρώτος ήταν ο Ναπολέων και ο τρίτος κατά τους Εβραίους διαστρεβλωτές της αλήθειας θα έλθει από τον Αραβικό χώρο.

Η ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ ΤΩΝ ΑΡΡΩΣΤΗΜΕΝΩΝ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΗ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ

Όλα αυτά βεβαίως δεν θα ήταν τίποτε περισσότερο από κακόγουστο αστείο και κακής ποιότητας φάρσα εάν δυστυχώς δεν είχαν πείσει τον περισσότερο κόσμο ότι έτσι έχουν τα πράγματα. Λογικό λοιπόν είναι αφού τους έχουν πείσει πως η Ιδέα μας είναι η Ιδέα των «κακών», των «απάνθρωπων», των «δολοφόνων», λογικό είναι να την βλέπουν καμμιά φορά, δυστυχώς για μας, με συμπάθεια και μερικοί αληθινά «κακοί», πραγματικά «απάνθρωποι», να την βλέπουν με συμπάθεια άτομα αντικοινωνικά και ψυχοπαθητικά. Ο Εθνικοσοσιαλισμός όμως ήταν και είναι πέρα από αυτά που σήμερα πιστεύει ο περισσότερος κόσμος η Ιδεολογία, το Κίνημα της πραγματικής Αγάπης, της μοναδικής Φυσικής Αλήθειας. Ήταν η Ιδέα εκείνη που μετουσιωμένη σε πολιτική πράξη σταμάτησε την κοινωνική αδικία του καπιταλισμού, εμπόδισε την βάρβαρη ισοπέδωση του μπολσεβικισμού, απεκάλυψε τον βρώμικο ρόλο στην ιστορία του αιώνιου Εβραίου. Γι᾽ αυτόν ακριβώς τον λόγο και θα πρέπει να απομονώσουμε κάθε αρωστημένο άτομο, που φαντάζεται πως είναι Εθνικοσοσιαλιστής, γοητευμένο από τον αρνητικό τρόπο με τον οποίο μας έχει εμφανίσει η φιλολογία των νικητών του πολέμου.

Θα πρέπει να απομονώσουμε όλους αυτούς και συγχρόνως πρέπει συνεχώς και με ότι μέσα διαθέτουμε να διαφωτίσουμε τον κόσμο για το τι στ᾽ αλήθεια υπήρξε και είναι ο Εθνικοσοσιαλισμός.

ΤΑ ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΑ ΚΙΝΗΜΑΤΑ ΜΕΤΑ ΤΟΝ Β΄ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΠΟΛΕΜΟ

Μετά το 1945 το καθεστώς των νικητών επεδόθη σε σκληρούς διωγμούς εναντίον κάθε κινήματος ή μεμονωμένου προσώπου, που στο διάστημα της μεγάλης Ευρωπαϊκής μάχης είχε ταχθεί στο πλευρό της Εθνικοσοσιαλιστικής Ιδέας. Στις νομοθεσίες των περισσοτέρων κρατών της ηπείρου μας ακόμη μέχρι σήμερα συνιστά ποινικό αδίκημα η προσπάθεια δημιουργίας Εθνικοσοσιαλιστικού ή Φασισιστικού κόμματος. Παρ' όλους όμως τους διωγμούς και τον ποταμό λάσπης που έχει χυθεί κατά της Ιδέας μας, δεν ήσαν λίγοι οι έντιμοι εκείνοι και γενναίοι άνδρες, που προσεπάθησαν από τα πρώτα κιόλας χρόνια της δεκαετίας του 1950 να περισώσουν ότι ήταν δυνατόν να περισωθεί από τα ερείπια που άφησε η ήττα του 1945.

Έτσι Κινήματα με χαρακτήρα Εθνικοσοσιαλιστικό ή Φασιστικό εμφανίσθηκαν σε κάθε χώρα της Ευρώπης. Δεν είναι σκοπός του άρθρου αυτού η αναφορά σε πρόσωπα και γεγονότα και γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο δεν υπάρχουν λεπτομέρειες σχετικά με τα Κινήματα αυτά, που υπήρξαν, είτε υπάρχουν ακόμα σε δράση. Είναι γεγονός πως οι προοπτικές για ένα Κίνημα αυτού του ιδεολογικού και πολιτικού χαρακτήρα μέσα στο γενικώτερο κλίμα της μεταπολεμικής Ευρώπης δεν ήσαν και ούτε είναι ευνοϊκές. Ούτε και είχαν, αλλά ούτε και έχουν την αφέλεια οι άνθρωποι, που κατευθύνουν αυτά τα Κινήματα, να πιστεύουν πως είναι εύκολο έτσι ωραία και απλά η δημοκρατία να επιτρέψει την άνοδο και ισχυροποίησή τους. Αυτό που προέχει πάνω απ' όλα είναι η επιβίωση και η δημιουργία μιας ομάδας ικανών ανθρώπων, έτσι ώστε αφ' ενός μεν να παραμείνει η ιδεολογία ζώσα, αφ' ετέρου δε να υπάρχει πάντοτε η ελπίδα ανανεώσεως και διαδοχής των προσώπων μέχρι την στιγμή εκείνη, όπου το Σύστημα θα λυγίσει κάτω από τα χτυπήματά μας και από την ίδια την αποτυχία του και θα πέσει.

Η προπαγάνδα του εχθρού είναι δυστυχώς, αλήθεια πως έχει κατορθώσει να παρουσιάσει με ψεύτικο και συκοφαντικό τρόπο τον Εθνικοσοσιαλισμό. Επίσης αλήθεια είναι πως τα μέσα του εχθρού σε αυτόν τον πόλεμο πληροφόρησης είναι τεράστια και πως τα δικά μας είναι ελάχιστα. Όμως παρ' όλα αυτά όλο και περισσότεροι άνθρωποι αμφιβάλλουν για τα ψέμματα που ακούνε καθημερινά από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης.

Και αυτό που προπαντός πρέπει να γνωρίζουν αυτοί που μάχονται στις γραμμές της Εθνικοσοσιαλιστικής διαφωτήσεως είναι πως το μεγάλο μας όπλο ήταν πάντοτε, είναι τώρα και θα είναι και στο μέλλον το γεγονός πως τα δικά μας επιχειρήματα απηχούν την φυσική πραγματικότητα, πως η δική μας άποψη για το συμβάντα είναι η πραγματική ιστορική Αλήθεια.

Αυτοί οι άνθρωποι, που σήκωσαν και σηκώνουν στους ώμους τους το βάρος της Εθνικοσοσιαλιστικής Ιδέας στην δύσκολη εποχή, που άρχισε στα 1945 και συνεχίζεται μέχρι τις μέρες μας είναι πραγματικά άξιοι θαυμασμού. Και είναι άξιοι θαυμασμού γιατί το να είναι κανείς Εθνικοσοσιαλιστής το 1935 ήταν σχετικά εύκολο και ανώδυνο, το να είναι όμως κανείς Εθνικοσοσιαλιστής μετά τον πόλεμο είναι πραγματικά δύσκολο και επικίνδυνο. Αυτό όμως που πρέπει να τονισθεί είναι πως το να είναι κανείς σήμερα οπαδός αυτής της Ιδέας απαιτεί ΠΙΣΤΗ, πραγματική και βαθειά ΠΙΣΤΗ, και όχι ευκαιριακό και τυχάρπαστο ενθουσιασμό.

Φαινομενικά όμως και δυστυχώς η ΠΙΣΤΗ από τον αγνώστων κινήτρων ενθουσιασμό δεν διακρίνεται, έτσι παρατηρείται το θλιβερό φαινόμενο άνθρωποι, που εδήλωναν Εθνικοσοσιαλιστές, με τις πρώτες δυσκολίες και απογοητεύσεις να λυγίζουν και να εγκαταλείπουν τον αγώνα.

Αυτοί που πραγματικά ΠΙΣΤΕΥΟΥΝ γνωρίζουν πως η ζωή είναι σκληρή και πως τίποτε δεν χαρίζεται, αυτοί που πραγματικά ΠΙΣΤΕΥΟΥΝ γνωρίζουν πως για να φθάσουμε στον τελικό μας σκοπό θα απαιτηθεί μόχθος και αγώνας μέσα από έναν απαραίτητα μακροχρόνιο σχεδιασμό.

Η ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΑΠΕΛΠΙΣΙΑΣ

Αυτό όμως που αποτελεί πραγματικό κίνδυνο για την προσπάθειά μας είναι η συμπεριφορά ορισμένων από αυτούς τους λιγόπιστους και ευκαιριακούς Εθνικοσοσιαλιστές. Αυτοί που έχουν πραγματική ΠΙΣΤΗ γνωρίζουν να μάχονται με πειθαρχία στους ανωτέρους τους και ΠΙΣΤΗ στο μέλλον. Αντίθετα αυτοί που περιστασιακά ενθουσιάζονται χωρίς να αγγίξουν ποτέ την ουσία και το βάθος της Ιδέας περιμένουν με ανυπομονησία κάποιο απρόσμενο θαύμα. Και όταν δεν το δουν απελπίζονται. Και μέσα σε αυτήν την κατάσταση απελπισίας, που βρίσκονται, προβαίνουν σε πράξεις δήθεν επαναστατικές, που στην ουσία εξυπηρετούν το σύστημα και δεν οδηγούν πουθενά τον Αγώνα. Χωρίς να είμαστε οπαδοί της μη βίας καταδικάζουμε τέτοιου είδους πράξεις, πράξεις ανεύθυνες και επικίνδυνες, που δεν εξυπηρετούν κανένα γενικώτερο σχεδιασμό, αλλά που ενισχύουν το σύστημα και τις δυνάμεις του.

Πρέπει να μας γίνει συνείδηση πως ο τυφλός ακτιβισμός, πως η αλόγιστη χωρίς κανένα σχεδιασμό δράση όχι μόνον δεν βοηθά τον αγώνα, αλλά και τον θέτει κάτω από πολλούς και ποικίλους κινδύνους. Γι' αυτό και πρέπει να θέσουμε την πορεία μας κάτω από ένα πνεύμα σκληρής πειθαρχίας και ενός απαρέγκλιτου σχεδιασμού. Απαραίτητη προϋπόθεση γι' αυτό η ΠΙΣΤΗ, η βαθειά και ακλόνητη ΠΙΣΤΗ μας στην Εθνικοσοσιαλιστική Ιδέα, στο Μέλλον του Κινήματος μας και στο προσωπικό πεπρωμένο μας.

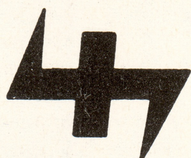
Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΚΑΙ Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Αυτό όμως που πρέπει οπωσδήποτε να γίνει κατανοητό είναι το πραγματικό νόημα των λέξεων «εξουσία» και «επανάσταση». Πρέπει επιτέλους να εννοήσουμε πως εξουσία δεν είναι μόνο η πολιτική αρχή, αλλά και κάθε μορφή επιρροής και επιβολής. Βεβαίως η εξουσία είναι μία, αλλά και πολυπρόσωπη, έτσι εάν θελήσουμε

να δώσουμε μία σειρά κατά σπουδαιότητα στις μορφές της, αυτή θα πρέπει να είναι η εξής: ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ, Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΩΝ ΜΕΣΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΕΩΣ (ΤΥΠΟΣ, ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ, ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ), ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ, ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ.

΄Οπως δε ακριβώς και η εξουσία δεν είναι η πολιτική αρχή έτσι θα πρέπει να εννοήσουμε πως και η κατάληψη απλώς και μόνο της πολιτικής αρχής δεν αποτελεί επανάσταση. Η έννοια Επανάσταση έχει ένα βαθύτερο μα και σαφές νόημα και αφορά την δημιουργική εκείνη και δυναμική στάση μιας ομάδος ανθρώπων, που μετουσιωμένη σε δράση οδηγεί στη δημιουργία μιας ολοκληρωτικής ως προς τον σκοπό και καθολικής ως προς την επιβολή της, ηγεσίας της Πολιτείας.

Μα προπαντός αυτό που πρέπει να γίνει κατανοητό είναι πως επανάσταση δεν είναι η κάθε ανεύθυνη και τυχοδιωκτική πράξη τρομοκρατίας από επιπόλαιους, λιγόπιστους, και απελπισμένους ανθρώπους, που κάτω από ένα πνεύμα μιας τραγικής παρανόησης συγχέουν την προσωπικό εκτόνωση με το Επαναστατικό καθήκον. Η Εθνικοσοσιαλιστική Επάνάσταση αποτελεί απαίτηση της Ιστορίας και γι' αυτό θα έλθει κάποτε ο καιρός που οι δοξασμένες Σημαίες μας θα κυματίσουν ελεύθερες, μα και κυρίαρχες στον αέρα. Αυτό πρέπει να συνειδητοποιήσουμε πως είναι καθήκον Αυτών που γνωρίζουν να αντέχουν στον χρόνο, Αυτών που πιστεύουν στο Μέλλον, Αυτών που γνωρίζουν να πειθαρχούν και να πειθαρχούνται και όχι των ανεύθυνων, επιπόλαιων και απελπισμένων, που ζουν μέσα στις θλιβερές και αστείες τους αυταπάτες.

ΛΑ·Ι·ΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

Τέσσερις ομιλίες - εκδηλώσεις

Α. 29 Απριλίου 1988 - Παρασκευή 20.30 μ.μ. «Η ΙΔΕΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ».
Οι κατά καιρούς προσπάθειες για την ενοποίησή της από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα. Προϊστορία και έννοια της ενότητας στους αρχαίους ΄Ελληνες και στους Ρωμαίους.

Β. 6 Μαΐου 1988 - Παρασκευή 20.30 μ.μ. «ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ».
Ο δολοφονικός ρόλος του κράτους του Ισραήλ και ο δίκαιος αγώνας των Παλαιστινίων για την αποτίναξη του σιωνιστικού ζυγού.

Γ. 20 Μαΐου 1988 - Παρασκευή 20.30 μ.μ. «ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΜΟΡΦΕΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ» Οι Πνευματικές ρίζες του Λαϊκού Συνδέσμου μέσα από την Νεοελληνική Παιδεία. Κωστής Παλαμάς, Ν. Καζαντάκης, Συκουτρής, Βεζανής, Σίτσα Καραϊσκάκη, Μ. Καραγάτσης, Σικελιανός, Μαβίλης, Βαλαωρίτης, ΄Αριστος Καμπάνης, ΄Ιωνας Δραγούμης και Περικλής Γιαννόπουλος.

Δ. 29 Μαΐου 1988 - Κυριακή 20.30 μ.μ. «Η ΜΕΓΑΛΗ ΙΔΕΑ».
΄Αλωση της Κων/πόλεως, Μικρασιατική εκστρατεία. Δύο γεγονότα σταθμοί στην πορεία του Λαού μας προς την Μεγάλη Ιδέα Του. Την Μεγάλη Ιδέα που παραμένει ακόμη και σήμερα στην εποχή των πολυεθνικών και της πληροφορικής ιστορικό καθήκον και απαίτηση επιβιώσεως για τον Ελληνισμό και όχι ρομαντική οπτασία και ουτοπικό όνειρο.

Χώρος των ομιλιών η Αίθουσα Εκδηλώσεων των γραφείων της Κεντρικής Διοικήσεως του Λαϊκού Συνδέσμου και όχι τα γραφεία της Οδού Πειραιώς 4. ΄Οσοι από τους αναγνώστες μας επιθυμούν να συμμετάσχουν στις παραπάνω εκδηλώσεις μπορούν να πληροφορηθούν λεπτομέρειες από τα γραφεία μας της Οδού Πειραιώς 4 (5ος όροφος - Γραφείο 4) κάθε Τρίτη, Πέμπτη και Σάββατο κατά τη διάρκεια των ωρών λειτουργίας τους.

ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΥΣΙΚΗ

«Σύνοψη στο επί του Χριστιανισμού κεφάλαιο και εισαγωγή (Ι) στις αρχές των γνωστικών διδασκαλιών».

1. Η σταδιακή και βαθμιαία κατάκτηση του θείου, ή μ᾽ άλλα λόγια η σταδιακή τελείωση εν εαυτώ εκφράζεται και από την αρμονική όσον και συνεχή άνοδο του ανθρώπου καθ᾽ όλα τα πεδία της εκδηλώσεώς του.

— Μόνον δε δια της βαθμιαίας και ανοδικής πορείας φθάνει ο άνθρωπος εις την θέωσιν, καθ᾽ όσον αδυνατεί να καλύψει το κενό που τον χωρίζει από την προηγμένη μύηση ανωτέρων βαθμίδων. Τούτο, γίνεται μόνον κατόπιν ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ και ΔΟΚΙΜΑΣΙΑΣ δια την δόμησην των οποίων δεν αρκεί η συναισθηματική οδός μόνη, αλλά και η διανοητική οδός, που απαιτεί «ίσην μερίδαν».

2. Η δημιουργηθείσα άβυσσος μεταξύ πίστεως και γνώσεως, θρησκευτικού αισθήματος και επιστήμης, και η οποία χαρακτηρίζει τον χριστιανισμό είναι ενδεικτικό κοσμοθεωριών νόθων, και μη απορρεουσών από τις διεργασίες της φυσικής («θείας») επιλογής στα ανώτερα επίπεδα.

— Ο Χριστιανισμός βέβαια, θεωρείται παραδοσιακή διδασκαλία, δεδομένου ότι εδανείσθη τα στοιχεία του τόσον από Ἀριες πηγές (Περσική, Ελληνική) όσον και από την Καμπάλα, ενότητες δηλαδή πλήρεις και κλασσικά παραδοσιακές.

— Δεν κατόρθωσεν όμως σημαντικά επί της μυήσεως, παρά μόνον σε κείνους οι οποίοι είχαν εντονώτατη επίδραση κάποιας πλήρους παραδόσεως είτε λόγω χρονικής περιόδου (πρώτα έτη) είτε λόγω ειδικής παιδείας (Ιεράρχες, Ιωάννης, Παύλος κλπ.).

3. Την απαίτηση για πληρότητα και συνέχεια του δεσμού γνώσεως-λατρεία εννοούμε ευκολότερα, εάν αναλογισθούμε τις απαιτούμενες διεργασίες και στάδια για την μύηση και την «τελείωση» ενός πιστού, όχι μόνο σε μία θρησκεία, αλλά και σε μία πλήρη ταγματική παραδοσιακή ομάδα:

α) Προβάλλει εις τον υπό μύησην μία επιδεκτικότητα, οφειλόμενη στις έμφυτες ικανότητές του. Οι ικανότητές του αυτές, εδρεύουν στην φύση του, και αποτελούν την πρώτη ύλη επί της οποίας θα ασκηθεί ενεργώς η μυητική διεργασία.

— Ἑνα εκ των κυρίων μελημάτων των διδασκάλων, είναι ο εντοπισμός των ικανοτήτων αυτών, ο πιθανός εξευγενισμός ορισμένων μορφών των, και η επ᾽ αυτών και περί αυτές προγραμματισμένη διδασκαλία.

β) Ακολουθεί η μεταβίβαση της πνευματικής επηρρείας η οποία προκαλεί την γενικώτερη εσωτερική άνοδο, η οποία δύναται να φθάσει μέχρι του φωτισμού, επιτρέπει δε εις τον ανθρώπινο ον να ευθετήσει και αναπτύξει τις εις αυτόν υπάρχουσες έμφυτες ικανότητες(1).

γ) Την «εσωτερική εργασία» του ατόμου η οποία τουλάχιστον στις πρώτες της φάσεις γίνεται με υποστήριξη και υποκίνηση διδασκάλων, και η οποία βαθμιαίως (προφανώς) εκτελείται και καταλήγει (στις προηγμένες οντότητες) στην «Λύτρωση» ή ακόμη στην «Υπάτη ταύτιση».

Μνημονεύεται εδώ, η αναγκαιότητα και η μεγίστη σημασία των ενδιαμέσων δοκιμασιών οι οποίες είναι α) είτε του φυσικού καθημερινού βίου β) είτε τιθέμενες από τον διδάσκαλο του πιστού, και οι οποίες φαίνεται πως σήμερα εις ουδεμίαν «σχολήν» τηρούνται, πλην των προηγμένων σταδίων των ινδουϊστών.

— Το επιτυχές ή μη της αντιμετώπισης των δοκιμασιών τούτων, σημειοδοτεί την ετοιμότητα του δοκιμαζόμενου δια το αμέσως επόμενο στάδιο.

«ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ»

---

(1) Εις το επόμενο θα αναφερθούμε εκτενώς εις το περί μεταβιβάσεως-παραδόσεως ζήτημα, και την σημασία του.

ΤΟ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ ΠΡΟΤΥΠΟ ΖΩΗΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΑΞΙΩΝ

ΣΥΝΟΨΗ ΤΩΝ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΩΝ ΘΕΣΕΩΝ ΤΗΣ ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ ΕΠΕΞΗΓΗΣΕΙΣ - ΚΡΙΣΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ

(Ανάπτυξη του 3ου μέρους του κεφαλαίου II της Ιδεολογικής Διακηρύξεως, παράγραφοι 2.3 και 2.4).

Οι Αστοί και Μπολσεβίκοι επικριτές του Εθνικοσοσιαλισμού, αποκρύπτοντας την αλήθεια από τους Λαούς, τον παρουσίασαν σαν προϊόν κάποιων οικονομικών και κοινωνικών συγκυριών, που επέτρεψαν την δεδομένη ιστορική στιγμή την πολιτική του επικράτηση. Βέβαια αυτή η απλοϊκή ερμηνεία του Εθνικοσοσιαλιστικού φαινομένου, δείχνει την καθολική αδυναμία κατανοήσεώς του, αλλά κυρίως δείχνει την σπουδή με την οποία οι Αστοί και Μπολσεβίκοι μελετητές βιάστηκαν να κλείσουν το θέμα. Γιατί; Γιατί διαισθάνονταν ότι η αναβίωσή του, ήταν προ των πυλών λίγα μόνο χρόνια μετά την ήττα του. Στην πραγματικότητα ο Εθνικοσοσιαλισμός δεν καταλύθηκε και πολύ περισσότερο δεν πέθανε ποτέ. Γιατί δεν υπήρξε το δημιούργημα κάποιων περιστάσεων, αλλά αποτελεί ένα άφθαρτο τρόπο ζωής που διατρέχει αναλλοίωτα την ιστορία από τις καταβολές της ως τον καιρό μας. Τα ονόματα του ήσαν ποικίλλα σ᾽ αυτή την διαδρομή: Ομηρικό Πρότυπο, Κλασσική Αρχαιότητα, Ελληνιστικοί χρόνοι, Ρωμαϊκή ισχύς, Βυζάντιο, Δρυϊδική Παράδοση, Ιπποτικό πνεύμα, Αναγέννηση, Γερμανική Ιδεολογία, Εθνικοσοσιαλισμός. Η ουσία όμως παρέμενε η ίδια, το ίδιο Άριο φυλετικό κύτταρο έγραψε Ιστορία και Πολιτισμό. Υπήρξε λοιπόν ο Εθνικοσοσιαλισμός, η πιο πρόσφατη ιστορική εκδήλωση του Αρίου Τρόπου Ζωής που δημιούργησε τον Πολιτισμό, προσαρμοσμένη θαυμαστά στη σύγχρονη πολιτική, κοινωνική και οικονομική πραγματικότητα.

Στις ανωτέρω μνημονευμένες παραγράφους της Ιδεολογικής Διακηρύξεως, αναλύεται η πολιτική που άσκησε ο Εθνικοσοσιαλισμός στα πλαίσια της Πολιτείας που δημιούργησε, ώστε να διαφανεί πως ακριβώς καλλιέργησε το παραδοσιακό πρότυπο ζωής των πολιτιστικών Αξιών, του οποίου οι καταβολές ανάγονται στους χρόνους της Ελληνικής Ακμής. Ηρωϊκή Αντίληψη Ζωής, Αγώνας, Δυνατή Βούληση, Λατρεία της Γης και του Αίματος, Υπεροχή των πεπρωμένων της κοινότητας, Αριστοκρατική αντίληψη της προσωπικότητας, αληθής Σοσιαλισμός, κράτος Δικαίου, ηθική συμπεριφορά θεμελιωμένη στην Τιμή, πνευματική Καλλιέργεια, Κλασσική Αισθητική αναζήτηση. Αυτά ήταν τα πρότυπα του Εθνικοσοσιαλισμού και αυτά υπηρέτησε και ανέδειξε η Αρμονική του Πολιτεία. Από τις Αξίες αυτές επιθυμούμε να σταθούμε δι᾽ ολίγων στις δύο βασικές αρετές που η Εθνικοσοσιαλιστική Πολιτεία καλλιέργησε και προήγαγε: Την Αριστοκρατική Προσωπικότητα και την Τιμή. Και θα το κάνουμε για δύο λόγους: Πρώτον γιατί αυτές οι Αρετές αποτελούν για τον Εθνικοσοσιαλισμό πρωτεύουσες ιδιότητες ενός ατόμου που προορίζεται να γίνει Εκλεκτός Δημιουργός και Ταγός του Λαού. Δεύτερον γιατί ακριβώς αυτές είναι οι ιδιότητες που απουσιάζουν εντελώς από τους σημαντικούς και ασήμαντους «πολίτες» που κατακλύζουν τις παρηκμασμένες κοινωνίες της

δημοκρατίας και του μπολσεβικισμού σήμερα.

Τα χαρακτηριστικά μιας αριστοκρατικής προσωπικότητας είναι τα εξής: Το αίσθημα θυσίας που της επιτρέπει να πράττει πολιτικά εναντίον των ατομικών συμφερόντων του και υπέρ του συλλογικού πεπρωμένου της Λαϊκής Κοινότητας. Ο παραμερισμός της ιδιοτέλειας, των δικαιωμάτων και του εγωϊσμού χάριν της πράξεως του καθήκοντος προς την Πολιτεία. Η ένταξη του ατομικού εγώ στο κοινωνικό είναι. Το αίσθημα ευθύνης και η αδιάφθορη και αυτόνομη πολιτική πράξη, η ανεξάρτητη από την ιδιοτελή θέληση των πολλών, η σύμφωνη μόνον προς τις επιταγές της Πολιτείας και την βούληση της Λαϊκής κοινότητας. Η ιστορική δράση, η φορτισμένη με ένα όραμα και μια αποστολή που σκοπεύει στην ιστορική δικαίωση τόσο του Εκλεκτού δημιουργού όσο και της Λαϊκής Κοινότητας της οποίας αυτός αποτελεί μέλος. Ο Αριστοκράτης δεν είναι ένα οικονομικό άτομο, αλλά μια ηθική προσωπικότητα.

Η Τιμή είναι εκείνη η ηθική Αξία που υπαγορεύει σ᾽ ένα Εκλεκτό Δημιουργό να μένει ΠΙΣΤΟΣ στις θεμελιώδεις Αρχές και στους πρωταρχικούς κανόνες που ορίζουν και νοηματοδοτούν τη ζωή του. Είναι εκείνη, η Αξία, που αναγκάζει τους ξεχωριστούς ανθρώπους να βαδίζουν προς την πεποίθησή τους και να μην υπολογίζουν κόπους και θυσίες, χάριν της πραγματώσεως του σκοπού τους, εκείνη που οδηγεί τους ανθρώπους αν χρειαστεί ακόμη και στην υπέρτατη θυσία, τη θυσία της ζωής τους. Η Τιμή περιφρουρεί όλες τις άλλες ανθρώπινες αρετές και αποτελεί γνώρισμα του εκλεκτού Δημιουργού. Στον Εθνικοσοσιαλισμό και την Πολιτεία του, η ατιμία συνιστά το βαρύτερο έγκλημα, που είναι η παράβαση του ηθικού νόμου.

Οι ΄Αριες Πολιτείες της Ιστορίας ήταν πάντα Αριστοκρατικές πολιτείες με πολίτες που είχαν εξηρμένο το αίσθημα της Τιμής. Και η τελευταία άξια Πολιτεία ήταν η Εθνικοσοσιαλιστική Πολιτεία της μεσοπολεμικής Γερμανίας. Αυτή την Αρμονική Πολιτεία αγωνιζόμαστε να ανασυστήσουμε, όχι μόνο για την Ελλάδα, που επιζητούμε να καταστήσουμε εκ νέου επίκεντρο της Πολιτιστικής Δημιουργίας, αλλά και για ολόκληρη την Ευρώπη και κάθε άλλη ΄Αρια εθνότητα της Γης.

Πληροφορούμε τους αναγνώστες μας ότι από τα γραφεία μας διατίθενται τα παρακάτω βιβλία:

— «Σε χορταριασμένα μονοπάτια» - Κνούτ Χάμσουν.

Μια αυτοβιογραφία του βραβευμένου με Nobel Εθνικοσοσιαλιστή συγγραφέα.

— «Ναζισμός και κουλτούρα» - Λάϊονελ Ρίτσαρντ.

΄Ενα εχθρικότατο προς τον Εθνικοσοσιαλισμό βιβλίο, που όμως είναι το μοναδικό που περιέχει κάποιες πληροφορίες (έστω και διαστρεβλωμένες) για την κουλτούρα μας).

— «Ο ΄Αγιος των Σλάβων» - Κώστα Σαρδέλη.

Μια βιογραφία του μάρτυρα του Γένους, Κοσμά Αιτωλού.

— Μπολσεβικισμός - Δρ. Αριστείδου Ανδρόνικου.

ΤΟΥΡΚΙΑ - ΙΣΡΑΗΛ - ΜΑΡΟΚΟ: Όχι στην είσοδό τους στην Ε.Ο.Κ.

Κατ' αρχάς, για να διευκρινήσουμε την θέση μας, είμαστε αντίθετοι στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα, στην ένωση δηλαδή της Ευρώπης με την σημερινή της μορφή. Και είμαστε αντίθετοι διότι αποβλέπει μόνο στην οικονομική ένωση των μελών της παραβλέποντας τις πολιτιστικές αλλά κυρίως τις φυλετικές συγγένειες των λαών της. Η σημερινή Κοινότητα (που δεν περιλαμβάνει τα όμαιμα Έθνη που έχουν μαρξιστικά καθεστώτα και συνεπώς είναι ελλειπής) στηρίζεται σε επιφανειακούς και πρόσκαιρους δεσμούς και όχι μόνο παραγνωρίζει αλλά διάκειται και εχθρικά στους θεμελιώδεις και μόνιμους. Συνέπεια της στάσης αυτής είναι ότι για να έχει οικονομικά οφέλη ενεργεί κατά τρόπο που απειλεί τα θεμελιώδη δικαιώματα των Ευρωπαϊκών λαών που κινδυνεύουν να χάσουν την φυλετική και πολιτιστική τους ταυτότητα.

Διευκολύνει έτσι την είσοδο εγχρώμων μεταναστών, επειδή είναι φθηνά εργατικά χέρια για τις βιομηχανίες των κεφαλαιοκρατών και ετοιμάζεται να δεχθεί σαν μέλη της τρία μη Ευρωπαϊκά Έθνη, την Τουρκία, Ισραήλ και Μαρόκο, ώστε να επεκτείνει τις αγορές της. Τρία Έθνη που δεν έχουν καμμία φυλετική, πολιτιστική, θρησκευτική αλλά ούτε καν γεωγραφική σχέση με τη Ευρώπη. Τα δύο δε από αυτά, η Τουρκία και το Ισραήλ (υπό την μορφή των Εβραίων της διασποράς), πάντοτε υπήρξαν εχθροί, (φανεροί ή κρυφοί) του Ευρωπαϊκού πολιτισμού και από τους μεγαλύτερους καταστροφείς του.

Οι μεν Εβραίοι διέβρωσαν εκ των έσω, δια του πρωτογενούς Χριστιανισμού, την Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία συντελώντας τα μέγιστα στην πτώση της, ενώ συνεχώς υποσκάπτουν πολιτικά και πολιτιστικά κάθε Ευρωπαϊκή προσπάθεια· οι δε Τούρκοι κατέστρεψαν την εμπροσθοφυλακή της Ευρώπης, την Βυζαντινή Αυτοκρατορία, υποδούλωσαν Ευρωπαϊκά Έθνη, ενώ σήμερα έχουν σκλαβωμένη την μισή Κύπρο και είναι δεδηλωμένοι εχθροί της χώρας μας. Πέραν λοιπόν των άλλων συνεπειών που θα προκαλέσει η ένταξη των χωρών αυτών, υπάρχει και μια βαθύτερη σημασία του γεγονότος. Οι κυριώτεροι εχθροί της Αρίας Φυλής βαφτίζονται φυλετικοί αδελφοί μας και ομότιμοι εταίροι, και θα μπορούν πλέον να συντελούν νόμιμα στην διαμόρφωση του Ευρωπαϊκού πεπρωμένου. Αυτό ισχύει κυρίως για τους Εβραίους που από αφανείς συγκυβερνήτες στην ΕΟΚ θα έχουν πλέον πιο δραστικό έλεγχο· ένα ακόμη βήμα για την ολοκληρωτική κυριαρχία τους στον κόσμο.

Και δεν έχει βρεθεί ακόμα ένας, από τους τόσους εκλεγμένους «αντιπροσώπους» του λαού, ένας από τους τόσους «πνευματικούς» ταγούς, κάποιος από τους τόσους επώνυμους από τους οποίους ο απλός λαός περιμένει να του δείξει τον δρόμο και να τον διαφωτίσει, να κάνει την πολύ απλή ερώτηση· μα είναι αυτά τα τρία κράτη Ευρωπαϊκά;

Χαιρόμαστε που η παρακμή και η αλλοτρίωση των συγχρόνων μας έχει προχωρήσει τόσο πολύ, διότι αυτό είναι σημάδι ότι η τελική πτώση και η αναγέννηση πλησιάζει.

Εμείς οι Έλληνες Εθνικοσοσιαλιστές και οι Ευρωπαίοι Συναγωνιστές μας, έχοντας σαν σκοπό να διαφωτίσουμε και να ενεργοποιήσουμε ένα πυρήνα ατόμων που θα κληθούν να παίξουν σημαίνοντα ρόλο σ' αυτούς τους σκοτεινούς καιρούς, επισημαίνουμε τον πιο σημαντικό λόγο που αυτά τα κράτη δεν πρέπει να γίνουν δεκτά στην ΕΟΚ, τον φυλετικό.

Ήδη, στα κράτη της Δ. Ευρώπης υπάρχουν 16 εκατομμύρια έγχρωμοι των οποίων η δημογραφική αύξηση είναι πολλαπλάσια των λευκών κατοίκων, ενώ συγχρόνως κάθε χρόνο εισέρχονται 800 χιλιάδες, νόμιμα ή παράνομα, νέοι μετανάστες.

Ήδη η Αγγλία, Γαλλία, Γερμανία (το 52% των νέων γεννήσεων στην Γαλλία είναι από μετανάστες, στην Γερμανία οι Τούρκοι εργάτες πλησιάζουν τα 3 εκατομμύρια) αντιμετωπίζουν πλέον το πρόβλημα της αλλοίωσης της φυλετικής τους ομοιογένειας, χωρίς αυτό να

σημαίνει ότι τα άλλα κράτη δεν διατρέχουν τον ίδιο κίνδυνο.

Με την είσοδο και των χωρών αυτών στην ΕΟΚ, εκατομμύρια Τούρκοι και Αφρικανοί θα μπορούν να εισέρχονται ελεύθερα και να εγκαθίστανται στην χώρα που επιθυμούν. Και καθώς οι κυβερνήσεις ακολουθούν μία πολιτική που διευκολύνει την είσοδο ξένων για φθηνά εργατικά χέρια, ενώ συγχρόνως προσπαθούν να τους αφομοιώσουν, η Ευρωπαϊκή φυλή κινδυνεύει να μετατραπεί σε ένα άβουλο νεγροποιημένο βιολογικό προλεταριάτο.

Για την Ελλάδα, η κατάσταση θα είναι ακόμη χειρότερη λόγω και των διαφορών που έχει με την Τουρκία. Το ανεξάντλητο εργατικό δυναμικό της που θα κατακλύσει τις Ευρωπαϊκές χώρες θα μπορεί να πιέζει πολιτικά (είτε με τον ψήφο του είτε με κινητοποιήσεις και τρομοκρατία) τις κυβερνήσεις για να τηρούν μία φιλοτουρκική πολιτική. Ακόμη, βάσει των κανόνων της ελεύθερης διακίνησης που ισχύει για τις χώρες της ΕΟΚ, θα μπορούν να εγκαθίστανται στην χώρα μας ενισχύοντας την ήδη πολυπληθή μειονότητα.

Και ενώ οι αστοί πολιτικοί μας θα μπορούσαν να εμποδίσουν την είσοδό της Τουρκίας ασκώντας βέτο στο Ευρωκοινοβούλιο, αυτοί δήλωσαν ότι δέχονταν τη ένταξή της αρκεί να ικανοποιηθούν ορισμένα αιτήματά μας και να αποκατασταθεί η δημοκρατία στη χώρα αυτή. Και ήδη ο κ. Παπανδρέου με την συνάντησή του στο Νταβός ουσιαστικά καλοσώρισε τους Τούρκους στην ΕΟΚ με αντάλλαγμα τις περιουσίες των διωχθέντων Ελλήνων της Πόλης!! Αλλά όμως ήδη τονίσαμε η ένωση των Ευρωπαϊκών χωρών στηριγμένη σε λάθος βάσεις είναι φυσικό να κάνει συνέχεια λανθασμένες πολιτικές ενέργειες και να γίνεται όργανο των Σιωνιστικών σχεδίων, που θέλουν τους λαούς αλλοτριωμένους, χωρίς φυλετική και πολιτιστική διαφοροποίηση, χωρίς δημιουργία και Ιστορία, ένα ισοπεδωμένο συνοθύλευμα άβουλων ατόμων που θα μπορούν να τους εκμεταλλεύονται και να τους κυβερνούν.

Η Ευρώπη που οραματιζόμαστε εμείς οι Εθνικοσοσιαλιστές, η Ευρώπη για την οποία θυσιάσθηκαν εκατομμύρια Συναγωνιστές μας στον μεγάλο εμφύλιο πόλεμο, η Ευρώπη για την οποία αγωνίσθηκε ο Αδόλφος Χίτλερ, θα βασίζεται πάντα στην φυλετική συγγένεια των λαών της, στις κοινές πολιτιστικές τους αξίες, στις κοινές παραδόσεις και μύθους τους, στην Ιστορία τους και στο Πεπρωμένο τους· με ένα λόγο στην Ευρωπαϊκή ψυχή. Κάθε Έθνος θα αναπτύσει ελεύθερα τις δημιουργικές του δυνάμεις μέσα στο ιδιαίτερο του εθνικό πλαίσιο και όλα μαζί θα δημιουργούν ένα κοινό Ευρωπαϊκό πολιτισμό που μέσα από τις τοπικές του διαφοροποιήσεις θα παραμένει ζωντανός και δημιουργικός. Ο πλούτος της δεν θα είναι η οικονομική της δύναμη και η υψηλή τεχνολογία αλλά οι πνευματικές και ψυχικές δυνάμεις των λαών της. Τότε μόνο θα μπορεί να αντιμετωπίσει τις ΗΠΑ και την ΕΣΣΔ όχι στον οικονομικό τομέα αλλά στην αλλοτρίωση που προσπαθούν να της επιβάλλουν. Για να μπορέσει όμως να πραγματοποιηθεί αυτή η πραγματική Ένωση των Ευρωπαϊκών πατρίδων πρέπει να διατηρηθεί η φυλετική μας ομοιογένεια. Και η προσεχής ένταξη της Τουρκίας-Ισραήλ-Μαρόκου θα διαταράξει επικίνδυνα, την ήδη απειλούμενη από τη παρουσία των εγχρώμων ισορροπία.

RUDOLF HESS — ΑΘΑΝΑΤΟΣ

Κηδεύτηκε μυστικά στις 17 Μαρτίου 1988 στη Βαυαρία, ο Μάρτυρας της Ειρήνης και Υπαρχηγός του Φύρερ RUDOLF HESS. Ο Hess ως γνωστόν «απεβίωσε» πέρυσι στις 17 Αυγούστου στις φυλακές Σπαντάου. Η ταφή του έγινε 7 μήνες μετά τον θάνατό του διότι οι αρχές εφοβούντο εκδηλώσεις τιμής προς τον Μεγάλο νεκρό. Για όλους τους Εθνικοσοσιαλιστές θα αποτελεί υπόδειγμα Ανδρός που τήρησε τον όρκο του και διατήρησε την τιμή του μέχρι το τέλος της ζωής του.

ΤΟ «ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ» ΕΒΕΡΤ

Αν διαβάσει κανείς το βιβλίο του αείμνηστου Δρος Γκαίμπελς «Μπολσεβικισμός: Θεωρία και πράξη» ανάμεσα στα ονόματα των Εβραίων κομισσαρίων της Κόκκινης «Δημοκρατίας» του Μονάχου, θα διακρίνει κι ένα όνομα αρκετά γνωστό στο σημερινό Έλληνα: το όνομα Έβερτ. Γεγονός που βέβαια δεν πιστοποιεί την Εβραϊκή συγγένεια του Δημάρχου Αθηναίων, όπως φυσικά και η θρυλούμενη Βαυαρική του καταγωγή, δεν βεβαιώνει για την θετική όψη και τα χαρίσματα της Γερμανικότητας. Αλλά τέλος πάντων, ποιός είναι αυτός ο άνθρωπος με το ύποπτο εβραϊσμού όνομα και την «Γερμανική» ρίζα, που η παρουσία του επηρεάζει την πολιτική ζωή αυτού του ταλαίπωρου τόπου. Πριν βιαστούμε να μετρήσουμε, εντυπωσιασμένοι από τον θόρυβο, το Μέγεθος του ανδρός, ας ρίξουμε μια ματιά στα έργα των ημερών του, πάνω στην πολιτική σκηνή, όσο και στα υπόλοιπα σκηνικά (πρόσωπα και πράγματα) που στηρίζουν το δρώμενο σ' αυτήν την ιλαροτραγωδία. Ο «Χωματουργός» (εδώ εξελληνίζω τον ευφημισμό «Μπουλντόζας», που αποδόσανε στον «ήρωά» τους, γεμάτες σεμνόπρεπη ηδυπάθεια, οι παρφουμαρισμένες και γουνοφόρες οπαδοί της Ν.Δ.) έχει οικογενειακό παρελθόν «Εθνικό» αλλά και «δημοκρατικό» μαζί. (Ο πατέρας του σαν τέλο και μετακατοχικός διευθύνων της Αστυνομίας, έπαιξε το σύμμαχο του παλατιού και των Άγγλων αλλά έκρυβε και τον Χασάπη Μπολσεβίκο Σιάντο στο σπίτι του). Γι' αυτό, το απώτερο «τιμημένο» του παρελθόν κομπορημονεί ο χωματουργός. Και ακίζεται για την διάσωση του πράχτορα της Μόσχας τότε, ενώ τώρα σαν δήμαρχος του κλεινού άστεως διατηρεί τις ελασιτογενείς μετονομασίες οδών και πλατειών των προκατόχων του. Αυτός ο ημιτελής ψευδο-Γράκχος που «κοπτόμενος» για την δημοκρατία, την ειρήνη και την συναδέλφωση είχε το θράσος να ζητήσει από τους Ελληνόπαιδες — μέσω του εξαμβλωματικού δημιουργήματος του «Ραδιοσταθμός Αθήνα 9.84 FM» — να καταστρέψουν στις μέρες των εορτών, τα πολεμικά τους παιχνίδια και να σπεύσουν να πάρουν «δίπλωμα ειρήνης» από τον «καλό» Δήμαρχο. Αυτός ο πρόθυμος και εθελοντής φίλος των απανταχού της Γης Εβραίων, που έσπευσε να οργανώσει την γιορτή για τα 100χρονα του αρχισιωνιστή Μπεν-Γκουριόν και τιμήθηκε με αναμνηστικής (της δράσης του;) πλακέττα από τον Εβραίο πρέσβη Γκιλμπόα.

Ο ίδιος άνθρωπος που με θρασύτητα έμπασε στο ψηφοδέλτιο του συνδυασμού του στις δημοτικές εκλογές, μια Εβραία υποψήφια, όντας πρωτοπόρος στον Φιλοεβραϊσμό. Ο άνθρωπος «κοινής αποδοχής» από τους χαχόλους αστούς οπαδούς της Ν.Δ.: δυναμικός, ανοιχτόμυαλος, μπροστάρης. Από τους κάθε λογής Μπολσεβίκους: συναινετικός, επιλήσμων, συνεργάσιμος μέχρι κολακίας. Χαϊδεμένο παιδί του κουφού εγκληματία, τελευταίο γέννημά του, εκολαπτόμενος εθναρχίσκος. Αναγνώστη αυτός ο νεοσσός που εκκολάπτεται από την κοπρομάζα του μεταπολεμικού κατεστημένου, το τελευταίο (χρονικά) μεγαλοπαράγωγο του κατεστημένου, με την στάση ενός ψευτο-Γκραμσισμού της πλουτοκρατικής Δεξιάς, πρόθυμος από εγωπάθεια και αρριβισμό για κάθε σύμπραξη με τους Διεθνιστές αλήτες, κάτω από την ψηλή προστασία του Εμπόρου των Εθνών Καραμαν-λένιν είναι δημιουργός και ανακινητής του ζητήματος της ελεύθερης ραδιοφωνίας. Μπόρεσε να στήσει ένα ραδιοσταθμό με «πανανθρώπινο» απολίτικο προσωπείο ώστε να εξιλεάσει τις ενοχές των εκμεταλλευτών της Δεξιάς και να θρέφει τις φρούδες ελπίδες των ηλιθίων (;) της Αριστεράς, — ορθόδοξης και περιθωριακής — προάγοντας στην ουσία, με το άθυρμά του τον ισοπεδωτισμό και τον ψχαδερφισμό πασπαλισμένο με σιρόπι αξιοπρέπειας και κοσμοπολιτισμού. Το Εβερτικό φερέφωνο είναι «ανοιχτή» γραμμή για όλες τις φατρίες και τις ιδέες που μαχαιρώνουν ύπουλα την καρδιά του λαού και της Πατρίδας. Αίνοι και λιβανωτοί για τους Εβραίους, σφοδρή κριτική στον αγώνα των Παλαιστινίων, δηλητήριο ενάντια στην Ιρανική Ισλαμική επανάσταση σ' ένα εμετικό μείγμα με ημιπορνογραφικά σκετς που καταρρακώνουν την παράδοση σαν κιτς, εκπομπή αφιερωμένη ειδικά στην νέγρικη μουσική (και μάλιστα μ' ένα παρουσιαστή που για μεγαλύτερη πιστότητα

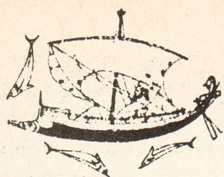
«νεγρικότητας» μηκυθμίζει νεγροαμερικάνικη slung) και συνεντεύξεις, άφθονες συνεντεύξεις από μια θέση αμέτοχου μέντορα της πολυφωνίας. Αναγνώστη δεν τίθεται ζήτημα αν ο χωματουργός είναι επιτυχημένος δήμαρχος ή όχι — κάτι τέτοιο θα ήταν ηλίθιο —, είναι πρόδηλο πως ο άχρωμος κος Μπέης με το αριστερό παρελθόν και την βλακώδη ανασκαφή των νεκροταφείων — για ν' αποκαλύψει τις εκατόμβες του Πολυτεχνείου — ήταν ένας μικροπολιτικός παράγοντας, του κόμματός του, συνεπής στο χώρο των ιδεών του, εαμογενής και μαρξίζων βέβαια (ας θυμηθούμε δε και την επίθεση που του εξαπέλυσε πριν την ήττα του, υπερατλαντικά, ο βρωμοεβραίος δήμαρχος της Ν. Υόρκης, βρίζοντας το ΠΑΣΟΚ, και τον Μπέη για αντισημιτισμό (SIC!), αλλά το σημαντικώτερο ένας άνθρωπος λίγο ως πολύ ταγμένος σε ξεκάθαρα πλαίσια.

Ο ΄Εβερτ με τον πρέσβη του Ισραήλ στην ειδική τελετή που έγινε για τους ΄Ελληνες που διέσωσαν Εβραίους στο Β΄ Π.Π.

Τέως εθνικόφρονας, νυν φωτισμένος φιλελεύθερος, σήμερα πλουτοκράτης, αύριο φιλοκομμουνιστής με τους κινέζους κίτρινος, και με τους Γάλλους Γάλλος. Πολυπρόσωπος, αδίστακτος, γαλήνιος, έτοιμος να εξαγοράσει με διορισμούς, παρακάλια, χαμόγελα ή υποσχέσεις τους ηλίθιους μωροφιλόδοξους που νομίζουν πως έχουν ιδεολογία, δεξιά ή αριστερά. ΄Ετοιμος να προχωρήσει με οποιοδήποτε μέσον στην πραγμάτωση του ονείρου του, δηλ. στην εξουσία. Πάνω στις μολυσμένες πληγές τούτου του τόπου απλώνεται ένα ναρκωτικό φάρμακο, ένα «νηπενθές» σπρώχνοντας τους συμπατριώτες μας σε μια αβασάνιστη ευτυχία, δικαιώματα, ανέσεις, διασκέδαση, περιορισμό εργασίας, ειρήνη και χαρά. ΄Ολοι οδηγούνται ύπουλα σ' ένα μακάριο ύπνο και θα ξυπνήσουν μέσα σε μιζέρια, απάτη, έγκλημα, βία και σκληρή εκμετάλευση. Ο τόπος θα φθάσει μάλλον ή βέβαια στο όριο της ταπείνωσης και του εξευτελισμού μέσα απ' την πορεία που άνοιξαν η ηλίθια χούντα και η δημοκρατουρική Ν.Δ., την οποία δεν μπορεί να διορθώσει το ΠΑΣΟΚ. Κι η αρρώστεια θα προχωράει μέσα σ' ένα σκηνικό βιτρίνας ή πορνείου, με φανταχτερά ρούχα και χρώματα, Feaux bijouts, έξαλλα αρώματα και ήχους. Γι' αυτό αναγνώστη επειδή συνεκτιμώντας τις πτωτικές παραμέτρους του Δυτικού κόσμου όπου βρεθήκαμε «ελεύθεροι πολιορκημένοι» επισημαίνουμε την παρουσία του ύπατου άρχοντα της πρωτεύουσας, του Δημάρχου Μιλτιάδη ΄Εβερτ, ενός ανθρώπου που κρατώντας επίμονα τον ρόλο του γεφυροποιού των τοπικών αντιθέσεων εξελίσσεται σε πιθανό μελλοντικό κυβερνήτη ή τουλάχιστον μεγαλοπαράγοντα της Ελλάδας στην εποχή της γεφύρωσης των πόλων του παγκοσμίου συστήματος. ΄Ασχετα με το χρήμα που διαθέτει, άσχετα απ' τους μισθοφόρους ή τους βλάκες που τον ακολουθούν, άσχετα με τον χρυσωμένο οχετό 9.84 FM. Stereo.

Τώρα όπου μέσα στις φανφαρονικές κωδωνοκρουσίες χαράς, και με σαλιάρικα ευχολόγια οι παλιάτσοι Δύσης και Ανατολής πανηγυρίζουν την συναδέλφωση ΗΠΑ και ΕΣΣΔ στο θέμα της αποπυρηνικοποίησης, την ίδια ώρα που οι Εβραίοι μακελεύουν τα γυναικόπαιδα της Παλαιστίνης, ενώ τα δυο κεφαλια του φιδιού σμίγουν και γίνονται σιγά-σιγά ένα, εμείς παρουσιάσαμε το φαινόμενο του Δημάρχου ΄Εβερτ με τις ενδεχομενικές του πιθανές πορείες, που συγκεράζονται σε πολιτική άνοδο επ' ωφελεία του ίδιου και των σκοτεινών συμφερόντων που καρτερούν.

Η συμβολή της Ελληνικής Εμπορικής Ναυτιλίας στην Πολιτική Ανεξαρτησία της Ευρώπης

Η Ελλάδα ως κατ' εξοχήν ναυτικό έθνος από καταβολής της Ιστορίας της, διεδραμάτισε σπουδαιότατο ρόλο στην οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη της Ευρώπης, όχι μόνον τις περιόδους της κυριαρχίας του πολιτικού μεγαλείου της, αλλά ακόμη και τις εποχές που το βεληνεκές της πολιτικής της επιρροής είχε ουσιαστικά εκμηδενιστεί. Διότι, τόσο στον καιρό της Κλασσικής Αρχαιότητας και της κραταιάς Βυζαντινής Αυτοκρατορίας, όσο και τους δίσεκτους χρόνους της Ρωμαϊκής κοσμοκρατορίας ή της Τουρκικής σκλαβιάς, ο ελληνικός εμπορικός στόλος, οργώνοντας τις ευρωπαϊκές θάλασσες και διαμετακομίζοντας αγαθά, υπήρξε σπουδαιότατος συντελεστής της οικονομικής επάρκειας των ευρωπαϊκών Λαών. Σε κάθε εποχή, το Ελληνικά ποντοπόρα πλοία διέσχιζαν περήφανα τις θαλάσσιες οδούς μεταφέροντας από τον λοιπό κόσμο τα απαραίτητα προϊόντα για την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη της Ευρώπης. Το δαιμόνιο των Ελλήνων θαλασσοπόρων διέκρινε ενωρίτατα την αναγκαιότητα δημιουργίας θαλασσίων διαμετακομιστικών οδών, που θα εξασφάλιζαν στην Ευρώπη τους υλικούς πόρους και τις πρώτες ύλες που της έλειπαν και που ήσαν απαραίτητοι, όχι μόνον για την οικονομική της αυτοτέλεια, αλλά και για την πολιτική της αυτονομία. Διότι πράγματι, η Ευρωπαϊκή Γη, ενώ είχε την τύχη να εποικισθεί από την πλέον προικισμένη και δημιουργική φυλή του κόσμου, την Αρία Φυλή, είχε ταυτόχρονα την ατυχία να γευτεί τις φειδωλές παροχές της Φύσεως, η οποία της εστέρησε εντελώς τις πλουτοπαραγωγικές πηγές. Ιδιαίτερα με την τεχνολογική εξέλιξη του τελευταίου αιώνα η έλλειψη ενεργειακών πηγών ενέσκηψε οξύτατη για τους λαούς της Ευρώπης και απείλησε να καταστεί τροχοπέδη για την ανάπτυξη της βαρειάς βιομηχανίας. Έτσι ανεφάνει αδήριτη η ανάγκη για οργάνωση μαζικών μεταφορών πρώτων υλών από χώρες του τρίτου κόσμου. Το πρόβλημα ανέλαβε να λύσει η Παγκόσμια Εμπορική Ναυτιλία και μέσα σ' αυτήν, πρωτεύουσα θέση κατέλαβε ο Ελληνικός Εμπορικός Στόλος, που δημιουργήθηκε από σκληροτράχηλους νησιώτες καπεταναίους, που χάρις στο πείσμα, τη σκληρή δουλειά και το εμπορικό τους δαιμόνιο, εξελίχτηκαν ολίγο κατ' ολίγο σε πλοιοκτήτες και οικονομικούς παράγοντες παγκόσμιας εμβελείας. Σήμερα ο Ελληνικός Εμπορικός Στόλος, από τους ισχυρότερους του Κόσμου, τροφοδοτεί την Ευρώπη με πρώτες ύλες, προϊόντα και αγαθά απαραίτητα για την οικονομική και κοινωνική της ανάπτυξη. Έτσι οι Έλληνες πλοιοκτήτες και ναυτιλόμενοι συμβάλλουν αποφασιστικά στην εξασφάλιση της οικονομικής αυτάρκειας και κατ' επέκτασιν συνεπώς της πολιτικής αυτοδυναμίας των Ευρωπαϊκών Λαών. Δεδομένης δε της αντίστοιχης αυτάρκειας των κυρίαρχων υπερδυνάμεων-δυναστών μας, η παρουσία της Ελληνικής Ναυτιλιακής κοινότητας στην οικονομική και πολιτική ζωή της Ευρώπης προσλαμβάνει βαρύνουσα διάσταση. Οι Έλληνες πλοιοκτήτες και ναυτιλομένοι, εν αντιθέσει με τους καπιταλίστες πλουτοκράτες, διακρίνονται στην πλειοψηφία τους από μία εθνική ευαισθησία κι ένα έκδηλο πατριωτισμό. Το τραχύ πεδίο που λέγεται ναυτιλία αφ' ενός, όπου και επένδυσαν τις δραστηριότητές τους και αφ' ετέρου το γεγονός ότι οι περισσότεροι είναι αυτοδημιούργητοι, επέδρασαν θετικά στην διατήρηση των ισχυρών δεσμών τους με την πατρίδα. Έτσι είναι η πλέον ενδεδειγμένη από τις ευημερούσες οικονομικά τάξεις των ημερών μας, η οποία μπορεί να ενστερνισθεί το Εθνικοσοσιαλιστικό όραμα της ανεξάρτητης Ευρωπαϊκής πολιτείας των Λαών και να συμβάλλει αποφασιστικά στην πραγμάτωσή του. Γιατί η εξασφάλιση της οικονομικής αυτάρκειας και αυτοδυναμίας της Ευρώπης είναι απαραίτητη προϋπόθεση για την αποτίναξη του ζυγού των υπερδυνάμεων και την πραγματοποίηση της πολιτικής ανεξαρτησίας και ολοκλήρωσής της.

Ολόκληρη λοιπόν η μεγάλη Ελληνική Ναυτική οικογένεια καλείται στις παρούσες κρίσιμες περιστάσεις, να αναλάβει ενεργότερο ρόλο στον υπέρ του πολιτισμού αγώνα που διεξάγουν οι Ευρωπαϊκοί Λαοί και εναντίον της πολιτικής δουλείας και της οικονομικής εξάρτησης που έχουν επιβάλλει στη Γη μας οι υπερδυνάμεις δια μέσου του κυρίαρχου συστήματος και των τοποτηρητών του. Και τον δρόμο αυτού του αγώνα δείχνει ο Εθνικοσοσιαλισμός και η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Σε δημοσίευμα του Βήματος της 10.4.1988 ανεφέρεται η έκδοσις του βιβλίου του Αμερικανού συγγραφέα Ι. Φ. Στόουν «Η δίκη του Σωκράτους (THE TRIAL OF SOCRATES, I.F.STONE, εκδ. Little, Brown). Στο ίδιο δημοσίευμα ανεφέρεται επίσης πώς το βιβλίο, που κυκλοφόρησε τον Ιανουάριο, είχε μεγάλη επιτυχία και πώς παρέμεινε επί επτά ολόκληρες εβδομάδες στον κατάλογο των μπεστ-σέλερς της «Ουάσιγκτον-Ποστ», κάτι που σημαίνει πως η κυκλοφορία του πέρασε το ένα εκατομμύριο αντίτυπα. Μέχρι εδώ τίποτε το περίεργο αφού άλλωστε είναι γνωστό πως πολλά βιβλία έχουν κυκλοφορήσει μέχρι σήμερα σχετικά με το θέμα. Το περίεργο που υπάρχει σε αυτό το βιβλίο είναι πως για πρώτη ίσως φορά ένας δημοκράτης όπως ο συγγραφεύς Στόουν υπερασπίζεται με τόσο κυνισμό την καταδίκη του Σωκράτους από την δημοκρατία. Το επιχείρημα του Στόουν κατά του Σωκράτους, με το οποίον επιχείρημα και δικαιολογεί την καταδίκη του σε θάνατο, είναι πως αμφισβητούσε και περιφρονούσε την δημοκρατία, καθώς επίσης και πως μαθητές του όπως ο Αλκιβιάδης και ο Κριτίας πολέμησαν την δημοκρατία. Καταλήγει δε το δημοσίευμα του Βήματος με την φράση: «Ίσως το πορτραίτο του Σωκράτους, που φιλοτέχνησε ο Στόουν να μην είναι ιδιαίτερα κολακευτικό για τον μεγάλο φιλόσοφο, αλλά τα πάντα, κατά τον Στόουν, είναι θεμιτά, όταν πρόκειται να διασωθεί η υπόληψη της δημοκρατίας».

Είναι λοιπόν, όπως και οι ίδιοι οι δημοκράτες ομολογούν, ο Σωκράτης ένα θύμα της δημοκρατίας. Καθώς επίσης είναι γεγονός πως οι μαθητές του Σωκράτους, όπως ο Πλάτων, ο Ξενοφών, ο Κριτίας κ.ά. περιφρονούσαν την δημοκρατία και γι' αυτό και την πολέμησαν ο καθένας με τον τρόπο του.

Αυτό που εμάς μας ενδιαφέρει από το όλο γεγονός είναι πως ένας δημοκράτης όπως ο κ. Στόουν ομολογεί με κυνισμό πως ήταν επιβεβλημένος ο θάνατος του Σωκράτους γιατί περιφρονούσε και αμφισβητούσε τη δημοκρατία. Και αυτή του ακριβώς η ομολογία δείχνει το ανύπαρκτο ήθος της δημοκρατίας και των πιστών της. Οι δημοκράτες, αυτοί οι μεγάλοι «υπερασπιστές» των ανθρωπίνων δικαιωμάτων κάθε νέγρου ή μπολσεβίκου δολοφόνου, κάθε εκφυλισμένου και ομοφυλόφιλου κουλτουριάρη, οι δημοκράτες οι μεγάλοι «υπερασπιστές» των αδυνάτων και των αδικημένων ομολογούν πως έπρεπε να πεθάνει ο Σωκράτης γιατί περιφρονούσε και αμφισβητούσε την δημοκρατία. Και ναι μεν, είχαν απόλυτα δίκαιο στην απόφαση τους γιατί προσωπικότητες σαν τον Σωκράτη, που αμφισβητούν την αρχή των πολλών, είναι κίνδυνος για την δημοκρατία. Από την άλλη πλευρά όμως αποδεικνύουν με την υιοθέτηση αυτής της καταδίκης, αποδεικνύουν για μία ακόμη φορά πως ο

ανθρωπισμός τους και ο φιλελευθερισμός τους είναι υποκριτικός και κάλπικος.

Ευκαιρίας δοθείσης όμως ας ασχοληθούμε για μία ακόμη φορά με το απόλυτα σχετικά θέμα της ιστορικής προελεύσεως της δημοκρατίας. Κατά καιρούς έχουμε ακούσει από τους κοινοβουλευτικούς «πατέρες» του έθνους το μεγάλο ψέμμα πως η δημοκρατία γεννήθηκε στην Ελλάδα. Ας αγνοήσουμε το αναμφισβήτητο γεγονός πως αυτό που σήμερα ονομάζεται δημοκρατία ουδεμία σχέση έχει με αυτό που στην αρχαία Ελλάδα ονομάζετο δημοκρατία.

Ας αγνοήσουμε το αναμφισβήτητο γεγονός πως αυτό που θεωρούν οι σημερινοί δημοκράτες ως πρότυπο πολίτευμα, ήταν το πολίτευμα μίας μόνον πόλεως της Ελλάδος, της Αθήνας, και μάλιστα για μικρό χρονικό διάστημα της ιστορίας της. Ας αγνοήσουμε όλα αυτά και ας ασχοληθούμε με αυτό, που κατά γενικήν ομολογία δίνει ιδιαίτερη αίγλη και δόξα στην Αθηναϊκή δημοκρατία εκείνης της εποχής. Λέγουν λοιπόν οι σημερινοί δημοκράτες πως επειδή υπήρχε τότε δημοκρατία γεννήθηκε και δημιούργησε ένας Σωκράτης, ένας Πλάτων, ένας Αριστοτέλης. Αυτό όμως που με τέχνη και επιδεξιότητα αποφεύγουν να πουν είναι πως όλες οι μεγάλες πνευματικές μορφές εκείνης της εποχής πολέμησαν με λόγους και με έργα τη δημοκρατία και πως η δημοκρατία τους κατεδίωξε. Σε θάνατο κατεδίκασε τον Σωκράτη, σε εξορία τον Αριστείδη, επειδή ήτο δίκαιος, αλλά και Αριστοκρατικός, σε εξορία αργότερα και τον Θεμιστοκλή, σε εξορία τον Ξενοφώντα και τον άριστο Αλκιβιάδη, σε θάνατο ήθελε επίσης να καταδικάσει και τον Αριστοτέλη, ο οποίος προ της καταδίκης έφυγε από την Αθήνα λέγοντας την ιστορική φράση: «δεν θα επιτρέψω δεύτερο έγκλημα κατά της φιλοσοφίας». Αυτή ήταν η Αθηναϊκή δημοκρατία για την οποία κόπτονται σήμερα οι υπερασπιστές της. Και αν είναι γνωστή και έμεινε δοξασμένη στην ιστορία έμεινε από τα Αθάνατα και Αιώνια έργα των θυμάτων της, που ήταν όλοι τους αντιδημοκράτες.

«Μητρός τέ καί πατρός καί τῶν ἄλλων προγόνων ἁπάντων τιμιώτερον ἐστίν ἡ Πατρίς καί σεμνότερον καί αγιώτερον καί ἐν μείζονι μοίρα καί παρά θεοῖς καί παρ' ἀνθρώποις τοῖς νοῦν ἔχουσι».

«Ο παθιασμένος αγώνας μας πρέπει να έχει πλατιά αντικείμενα: Ένας ολόκληρος πολιτισμός αγωνίζεται για την ύπαρξή του και αυτός ο πολιτισμός θα βαστάξει εκατομμύρια χρόνια γιατί θα αγκαλιάσει και θα συνταιριάσει τον Ελληνισμό με τον Γερμανισμό»

Adolf Hitler

20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1889. Σε μία μικρή πολίχνη κοντά στα Αυστρογερμανικά «σύνορα» βλέπει το πρώτο φως της ζωής ο ΑΔΟΛΦΟΣ ΧΙΤΛΕΡ.

Μετά από 35 χρόνια ο ΑΔΟΛΦΟΣ ΧΙΤΛΕΡ, φυλακισμένος αρχηγός του Εθνικοσοσιαλιστικού κόμματος, θα γράψει στο ΜΕΙΝ ΚΑΜPF: «Μια ευτυχισμένη σύμπτωση μ' έκανε να γεννηθώ στο Μπραουνάου αμ-ιν μία πολίχνη πάνω στα σύνορα των δύο Γερμανιών που η μη συγχώνευση τους στάθηκε το αιώνιο αίσχος της ζωής μας που πάντα θα μας ακολουθεί... Αυτή η συνοριακή πολίχνη μου φαίνεται ως το σύμβολο μίας μεγάλης αποστολής».

Και πράγματι ο ΑΔΟΛΦΟΣ ΧΙΤΛΕΡ είναι ο μεγάλος απεσταλμένος, μόνο που τελικά η αποστολή του δεν ήτο μόνο το στενά εθνικιστικό και δίκαιο όνειρο της ενώσεως των δύο Γερμανιών, αλλά η δημιουργία της μεγάλης και ενωμένης Εθνικοσοσιαλιστικής Ευρώπης των Εθνών.

Ο Φύρερ είναι αυτός που νοηματοδότησε τη ζωή μας. Ο Φύρερ είναι ο μεγάλος συνθέτης των ιδεών. Από τους Αρχαίους Ελληνικούς χρόνους μέχρι τις μέρες του ο Εθνικοσοσιαλισμός δεν είχε καμία συμπαγή ενότητα. Ο Φύρερ συστηματοποίησε και έκανε πρακτικώς εφικτό το πολιτικό μέρος του Εθνικοσοσιαλισμού.

Αλήθεια τί θα ήταν ο Εθνικοσοσιαλισμός χωρίς τον ΑΔΟΛΦΟ ΧΙΤΛΕΡ;

20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1933. Έχουν περάσει 44 χρόνια απο τη γέννηση του Αρχηγού. Η Εθνικοσοσιαλιστική επανάσταση στη Γερμανία έχει αρχίσει από τον Ιανουάριο. Μια μεγάλη μάχη έχει κερδηθεί. Ο Φύρερ αποσύρεται στη Βαυαρία για να εορτάσει τα γενέθλιά του. Οι εκδηλώσεις αγάπης και αφοσίωσης προς το πρόσωπο του ΧΙΤΛΕΡ είναι πρωτοφανείς. Οι μέρες της σκλαβιάς έχουν τελειώσει. Ο Ιούδας έντρομος εγκαταλείπει το Ράιχ.

Μία νέα υγιής κοινωνία συγκροτείται κάτω από τη καθοδήγηση του μεγάλου Αρχηγού.

Το ιερό σύμβολο του Εθνικοσοσιαλισμού, η τιμημένη Σβάστικα, κυματίζει περήφανα στον ουρανό της Ελεύθερης Γερμανίας.

20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1941. Ο Φύρερ εορτάζει την 52η επέτειο των γενεθλίων του.

Σε εξέλιξη βρίσκεται ή τελικά νικηφόρα (αλλά και χρονοβόρα) ατυχής εκστρατεία στην Ελλάδα.

Ο Φύρερ εμπλέκεται σ' έναν πόλεμο που δεν ήθελε ποτέ. Τώρα πια είναι αργά.

Η ύπουλη ιουδαϊκή βρεταννική διπλωματία έχει νικήσει την Γερμανική ευθύτητα.

Απρίλιος του '41, σε δύο μήνες θα αρχίσει η γιγαντιαία σύγκρουση όπου ο Φύρερ του Γερμανικού έθνους αυτός, ο οραματιστής μιας Νέας Ευρώπης, θα ηγηθεί της Γερμανικής και Πανευρωπαϊκής Εθνικοσοσιαλιστικής στρατιάς στον αγώνα για τη συντριβή του μπολσεβικισμού.

20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1945. Το πολιορκημένο Βερολίνο, ακόμη και τούτη την ώρα του γενικού αποκλεισμού από τα στρατεύματα των μπολσεβίκων, γιορτάζει τη 56η επέτειο των γενεθλίων του ΧΙΤΛΕΡ με γενικό σημαιοστολισμό. Οι επιγραφές ανάμεσα στις σημαίες γράφουν: «Κατέρρευσαν οι τοίχοι, οι καρδιές μας όμως όχι».

Ο δρ. ΓΚΑΙΜΠΕΛΣ μιλάει στο ραδιόφωνο. Ο λόγος του έχει τίτλο: ΧΙΤΛΕΡ ΜΑΣ.

Ο Φύρερ επιθεωρεί στην επιφάνεια της καινούργιας Καγκελαρίας τμήματα της μαχόμενης Χιτλερικής Νεολαίας. Είναι όλα τους παιδιά από δώδεκα μέχρι δεκαέξι χρονών. Τα παιδιά τον υποδέχονται με ένα HEIL HITLER. Η πίστη στον Αρχηγό μέχρι τον θάνατο και πέρα απ᾽ αυτόν φαίνεται στο βλέμμα αυτών των παιδιών-ηρώων.

Αυτή ήταν και η τελευταία δημόσια εμφάνιση του ΑΔΟΛΦΟΥ ΧΙΤΛΕΡ.

20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1988. Η 99η επέτειος των γενεθλίων του ΦΥΡΕΡ.

Μια μεγάλη μάχη έχει κριθεί εδώ και 43 χρόνια.

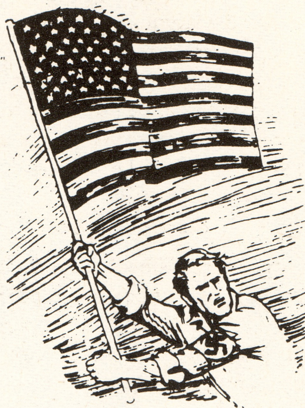
Ο πόλεμος όμως δεν έχει τελειώσει.

Ο Αγών συνεχίζεται.

Έλληνες, Γερμανοί, Γάλλοι, Βέλγοι, Δανοί, Ισπανοί, Ιταλοί Εθνικοσοσιαλιστές δίνουν τη μάχη των ιδεών. Όλοι ενωμένοι με πίστη στα λόγια Εκείνου «Σε μία-δύο γενεές θα δικαιωθώ».

Κίτσος Λιάπης

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΦΥΣΗ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΥ

Παρουσιάζουμε τη συνέχεια και το τέλος του κειμένου του Matt Koehl, αρχηγού του Εθνικοσοσιαλιστικού κόμματος των Η.Π.Α.

Διαχωρισμός των αξιών

Από τότε που η Μαρξιστική προπαγάνδα επινόησε το ψέμμα ότι ο Εθνικοσοσιαλισμός αντιπροσωπεύει το «τελευταίο στάδιο του καπιταλισμού», έχει επικρατήσει μία σύγχυση στο λαό για την πίστη μας και την θέση της εν μέσω των άλλων ιδεολογιών. ΄Οχι μόνον αυτή η ανόητη αντίληψη έχει γίνει αποδεκτή από την αριστερά, αλλά έχει ενστερνισθεί και από ορισμένα περιθωριακά στοιχεία της δεξιάς. Η αλήθεια είναι ότι ο Εθνικοσοσιαλισμός δεν έχει καμμία σχέση με τον καπιταλισμό ή τον κομμουνισμό διότι απλούστατα δεν είναι μέρος των δυνάμεων της υπαρχούσης τάξεως. Απορρίπτει σαν στερούμενο νοήματος αυτόν τον διαχωρισμό, που είναι ένα τεχνητό αποτέλεσμα της βιομηχανικής επανάστασης των δύο τελευταίων αιώνων. Παρά τις επιφανειακές τους διαφορές ο καπιταλισμός και ο κομμουνισμός αποτελούν τις δύο όψεις της ίδιας Παλαιάς Τάξης. ΄Εχουν την ίδια κοσμοθεωρία βασισμένη στον οικονομικό ματεριαλισμό, βλέποντας έτσι τον κόσμο βασισμένο στους όρους του κεφαλαίου και της μάζας. Η φιλονικία τους δεν έγκειται σε βασικές αξίες αλλά μόνο στην εφαρμογή αυτών των αξιών, την διανομή δηλ. του πλούτου. Το ότι η ζωή σ' αυτή την γη αξίζει ενός υψηλότερου σκοπού είναι ως ιδέα ξένη και στους δύο.

Σε αντίθεση με τις υλιστικές φιλοσοφίες της Παλαιάς Τάξης εμείς πιστεύουμε στον φυλετικό ιδεαλισμό, όπου το άτομο υπηρετεί και θυσιάζεται με την θέλησή του για την λαϊκή κοινότητα. Αυτή η στάση είναι όχι μόνο η προϋπόθεση για μία αληθινή κουλτούρα αλλά και η βάση για μία ζωή γεμάτη νόημα για το ίδιο το άτομο.

Ο Αδόλφος Χίτλερ περιέγραψε την ιδεαλιστική στάση ως εξής:

Αλλά επειδή ο αληθινός ιδεαλισμός δεν είναι τίποτα άλλο παρά η υποταγή των συμφερόντων και της ζωής του ατόμου στην κοινότητα, και αυτό αντίστροφα είναι η προϋπόθεση για την δημιουργία των οργανικών σχημάτων όλων των ειδών, ανταποκρίνεται στα εσώτατα βάθη της έσχατης θέλησης της Φύσης. Αυτό μόνο οδηγεί τους ανθρώπους σε μία εκούσια αναγνώριση της δύναμης και της ισχύος, και τους κάμνει έτσι μόρια αυτής της τάξης που σχηματίζει και διαμορφώνει ολόκληρο το σύμπαν.

Εξηγώντας την σημασία ενός τέτοιου ιδεαλισμού, συνεχίζει:

Πόσο αναγκαίο είναι να αντιλαμβανόμεθα συνέχεια ότι ο ιδεαλισμός δεν αντιπροσωπεύ-

ει μία περιττή έκφραση συγκίνησης, αλλά ό,τι αλήθεια ήταν, είναι και θα είναι, η υπόθεση για αυτό που ορίζουμε ως ανθρώπινη κουλτούρα· ναι, αυτό μόνο εδημιούργησε την ιδέα του «ανθρώπου»! Σ' αυτή την εσώτερη στάση ο Άριος χρωστά την θέση του στον κόσμο και αυτή ο κόσμος την χρωστά στον Άριο. Γιατί αυτή εμορφοποίησε από το καθαρό πνεύμα την δημιουργική δύναμη η οποία με ένα μοναδικό συνδυασμό σιδηράς πυγμής και διανοητικής ιδιοφυίας εδημιούργησε τα μνημεία της ανθρώπινης κουλτούρας.

Υπό το φως, αυτής της υλιστικής/ιδεαλιστικής αντιθέσεως γίνεται φανερό ότι η πραγματική αντίθεση των συστημάτων δεν είναι μεταξύ Εθνικοσοσιαλισμού και αντιδραστικής δεξιάς από την μία μεριά και της αριστεράς από την άλλη, αλλά η αριστερά και η δεξιά της Παλαιάς Τάξης εναντίον μίας αρτιγενούς Νέας Τάξης που αντιπροσωπεύετο πολιτικά από τον Εθνικοσοσιαλισμό. Αυτό φάνηκε καθαρά κατά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο όταν ο διεθνής καπιταλισμός και ο διεθνής κομμουνισμός εσυμμάχησαν εναντίον της μόνης δυνάμεως που αντιπροσώπευε μία θανάσιμη απειλή και για τους δύο.

Τα πιστεύω μας

Θα εξετάσουμε τώρα την σχέση του Εθνικοσοσιαλιστή (σαν άτομο πλέον) με αυτή την ιστορική εξέλιξη και τα συμπεράσματα και τις υποχρεώσεις που αυτή συνεπάγεται.

Η πρώτη υποχρέωση του σαν επαναστάτη είναι να εδραιώσει την θέση του σε μία στερεά βάση φιλοσοφικής και ηθικής ακεραιότητας. Αυτό σημαίνει πάνω από όλα, ότι πρέπει να είναι έτοιμος να δεχθεί και να υποστηρίζει την αλήθεια — ακόμα και αν αυτή δεν αρέσει στα πλήθη — συμφώνως προς την αιώνια ρήση του Αδόλφου Χίτλερ: «Η προϋπόθεση για δράση είναι η θέληση και το κουράγιο να μπορείς να λες την αλήθεια».

Για αυτόν που δρα πολιτικά, είναι ευκολότερο να προσαρμόζεται στο πνεύμα της κοινής γνώμης παρα να παίρνει μία μη δημοφιλή στάση. Ο Φύρερ αναγνωρίζοντας αυτή την τάση προειδοποίησε το Εθνικοσοσιαλιστικό κίνημα ως εξής:

Εμείς οι Εθνικοσοσιαλιστές γνωρίζουμε ότι με την ιδεολογία μας στεκόμαστε σαν επαναστάτες στον κόσμο σήμερα, και ότι επίσης έτσι θα χαρακτηριζόμαστε πάντα. Αλλά οι σκέψεις μας και οι πράξεις μας δεν πρέπει να αποφασίζονται από την επιδοκιμασία ή την αποδοκιμασία του καιρού μας, αλλά από τις δεσμευτική υποχρέωση σε μία αλήθεια την οποία έχουμε αποδεχθεί.

Ένας επαναστάτης δεν πρέπει ποτέ να συμβιβάζεται ως προς τον τελικό του σκοπό, διότι τότε είναι ένας ακόμα πολιτικός καιροσκόπος. Ενάντια σ' αυτόν τον καιροσκοπισμό, ο Χίτλερ έγραψε: «... Μία κίνηση που θέλει να ξανακάνει καινούργιο τον κόσμο πρέπει να υπηρετεί όχι την στιγμή αλλά το μέλλον».

Όταν η ηθική του τοποθέτηση είναι σταθερή, η επόμενη υποχρέωση του είναι να κατορθώσει έναν εσωτερικό διαχωρισμό από την παρούσα τάξη και να ξαναεξετάσει τα βασικά του πιστεύω σε σχέση με τους κοινωνικούς θεσμούς. Δεν δικαιολογείται καμμία πίστη και υποχρέωση σε θεσμούς οι οποίοι υπονομεύουν την φυλετική ακεραιότητα του Έθνους, μα επιβάλλεται η ανατροπή τους.

Εάν από την κυβερνητική εξουσία, ένας λαός οδηγείται στην καταστροφή, τότε η επανάσταση δεν είναι μόνο δικαίωμα κάθε μέλους του λαού — είναι υποχρέωσή του.

Αυτά ήταν τα λόγια του Αδόλφου Χίτλερ σχετικά με την νομιμότητα της εξουσίας, παρατηρώντας ότι:

Η πολιτεία είναι ένα μέσον για έναν σκοπό. Αυτός ο σκοπός συνίσταται στην διατήρηση και πρόοδο μίας κοινότητας ομοιογενών, φυσικά και ψυχικά, πλασμάτων.

Πουθενά αλλού μέσα στην γενική αποσύνθεση του Δυτικού κόσμου δεν είναι τόσο φανερό το πρόβλημα της ασχημάτιστης λαϊκής κοινότητας, όσο στην Β. Αμερική. Ενώ στην Ευρώπη, η διαμόρφωση της κοινωνίας έτεινε — μέχρι πρόσφατα τουλάχιστον — να προσαρμοσθεί στα εθνικά χαρακτηριστικά του λαού, στην Β. Αμερική δεν έγινε κάτι τέτοιο διότι δεν υπάρχει αληθινός λαός (Volk). Εδώ, αντιπροσωπεύει όλους αυτούς που τυχαίνει να μοιράζονται την ίδια μοίρα, ζώντας στο ίδιο μέρος και απολαμβάνοντας ίσες ευκαιρίες — κάτι δηλ. που δεν φτάνει για την δημιουργία γνήσιας λαϊκής κοινότητας. Αποτέλεσμα ίσως αυτού είναι

το ιδιάζον Αμερικάνικο φαινόμενο να εξισώνεται η πατρίδα με την κυβέρνηση σε μια παθητική παρωδία αληθινού πατριωτισμού.

Σήμερα οι Ηνωμένες Πολιτείες είναι ένα πολυφυλετικό μίγμα χωρίς ένα αληθινό χαρακτήρα και κοινό σκοπό. Σαν τέτοιο θα εξακολουθεί να υφίσταται μόνο όσο κρατάει η ευημερία του ή με την βία. Μόλις αυτοί οι δύο παράγοντες εκλείψουν, το όλον οικοδόμημα υπό την επίδραση φυγόκεντρων δυνάμεων — κοινωνικών, περιφερειακών, εθνικών αλλά πρωτίστως φυλετικών — θα αρχίσει να καταρρέει, κάτι που είναι αναπόφευκτο κάτω από την επίδραση των σύγχρονων συνθηκών. Υπό αυτές τις περιστάσεις είναι όχι μόνο παράλογο αλλά και καταστροφικό για τους Εθνικοσοσιαλιστές, να ταυτισθούν με τις παραδοσιακές μορφές πατριωτισμού. «Η πατρίδα μου, δίκαιη ή άδικη». Ναι, αλλά αν κάποιος δεν έχει πλέον πατρίδα; Μπορεί κάποιος να ισχυρισθεί εντίμως ότι οι ΄Αριοι των Η.Π.Α. κατέχουν μία χώρα στην οποία οι ίδιοι είναι κυρίαρχοι; ΄Η πρέπει να πει καλύτερα ότι ζουν σε μία αποικία της οποίας το διοικητικό κέντρο είναι στην Ουάσιγκτον, αλλά η πραγματική πρωτεύουσα είναι η Ιερουσαλήμ;

Και όσο εκατομμύρια εγχρώμων εισέρχονται ελεύθερα — νόμιμα ή παράνομα — σ' αυτή την χώρα και γίνονται αυτόματα ίσα μέλη της, τότε δεν μπορείς να θεωρείς τα σύνορα της σαν κάτι ιερό και απαραβίαστο ή το να είσαι Αμερικάνος σαν κάτι που κατέχει κάποια ξεχωριστή ποιότητα αξία λόγου. ΄Ετσι, όλα τα μεγάλα λόγια περί συντάγματος, κυβέρνησης ή «ελεύθερης» κοινωνίας γίνονται γελοία και αισχρά διότι είναι πλέον μόνο συνθήματα για πιο εύκολη υποδούλωση και εξαφάνιση. Για αυτό το υπάρχον καθεστώς θα πρέπει να θεωρείται όχι σαν κάτι που του οφείλουμε πίστη και υπακοή, αλλά σαν όργανο καταπίεσης και τυραννίας — σαν εχθρό — που πρέπει να καταστραφεί. Ο «νόμος και η τάξη» πρέπει να θεωρούνται καταστροφικά για την φυλή μας, και οι δυνάμεις που διαλύουν αυτό το σύστημα σαν ευλογία που θα σπάσει τα δεσμά αυτής της αντιφυσικής και ανίερης συμμαχίας. Αυτή είναι η στάση που πρέπει να τηρείται από εμάς· οποιαδήποτε άλλη ισοδυναμεί με στέρηση όλων των πιθανοτήτων επιτυχίας. Αυτήν έλαβε και ο Αδόλφος Χίτλερ όταν αρνήθηκε να υποσχεθεί πίστη στο παλαιό καθεστώς του Habsburg, του οποίου την πτώση έβλεπε καθαρά λόγω της ελλείψεως εθνικής ταυτότητας. Πάνω απ' όλα πρέπει να θυμόμαστε τα λόγια από το Mein Kampf: «Εμείς οι Εθνικοσοσιαλιστές σε καμμία περίπτωση δεν πρέπει να κατεχόμαστε από έναν επιφανειακό πατριωτισμό του παρόντος αστικού καθεστώτος». **Αυτό που πρέπει να αντιληφθούμε είναι ότι μόνον η πολιτεία που βασίζεται στο ίδιο αίμα είναι η πατρίδα μας και όχι το σημερινό κράτος των τυχαίων πολιτών.**

Σήμερα υπάρχουν δύο εξ' ίσου επικίνδυνα ιδεολογικά ρεύματα στον κόσμο μας, ο μαρξισμός και ο καπιταλισμός, τα οποία προερχόμενα από την Εβραϊκή σκέψη εξυπηρετούν τους σκοπούς του Σιωνισμού, του δόγματος δηλ. της Ιουδαϊκής υπεροχής επί όλων των άλλων λαών. Στις δυτικές χώρες όμως η σχέση μεταξύ Σιωνισμού-καπιταλισμού είναι πιο άμεση και πιο φανερή και ως εκ τούτου πιο ευάλλωτη. Συνεπώς ένα από τα κύρια καθήκοντα μας είναι να καταλάβει ο λαός ότι ο φιλελευθερισμός-καπιταλισμός υπάρχει μόνο για να υπηρετεί τα συμφέροντα του Σιωνισμού, ώστε να προχωρήσουμε στη ματαίωση των σχεδίων του. Σε καμμία περίπτωση οι Εθνικοσοσιαλιστές δεν πρέπει να βοηθούν στην υπεράσπιση του συστήματος διότι κάθε τέτοια πράξη διαιωνίζει την Παλαιά Τάξη και είναι εις βάρος μας. Τουναντίον πρέπει να μάθουμε να καλωσορίζουμε κάθε γεγονός, κάθε κατάσταση, κάθε πράξη που συντελεί στην διάλυση του συστήματος. Σε αυτά τα τελευταία στάδια της παρακμής τίποτα δεν μπορεί να διορθωθεί. Εν τούτοις ο στόχος μας δεν είναι να γυρίσουμε πίσω σε οτιδήποτε, ή να επαναφέρουμε κάποια άλλη εποχή.

Δεν ωφελεί να αναζωογονήσουμε ένα παρακμασμένο και θνήσκοντα πολιτισμό, ή να διατηρήσουμε τροποποιώντας το ένα διεφθαρμένο σύστημα. ΄Ολα αυτά είναι ανώφελα τώρα.

Η ιστορική μας αποστολή σαν Εθνικοσοσιαλιστές και Επαναστάτες είναι, πολύ απλά, να ξαναρχίσουμε τα πάντα από την αρχή με ένα νέο όραμα ένα νέο πεπρωμένο και μία καινούργια θέληση δημιουργίας μιας ΝΕΑΣ ΤΑΞΗΣ, μίας νέας κουλτούρας αντάξιας της Αθάνατης Αρίας Φυλής. Αυτή είναι η αποστολή μας και τίποτα άλλο.

Μπασσού: υβρίδιο πιθήκου-ανθρώπου;

Το 1976, γύρω στα τέλη της άνοιξης, μερικοί Αμερικανοί Εθνικοσοσιαλιστές επιστήμονες φωτογράφησαν ένα ανθρωπό-πιθηκόμορφο πλάσμα στην κοιλάδα Νταντές, κοντά στην πόλη Σκούρα, στο Μαρόκο.

Αυτό το νεγροειδές-ανθρωποειδές ον που οι ντόπιοι Βέρβεροι αποκαλούν Μπασσού, ζούσε στην περιοχή για 25 περίπου χρόνια, χειμώνα-καλοκαίρι ολόγυμνο (του φόρεσαν κουρέλια, ειδικά για να το φωτογραφήσουν), δίχως αρθρωμένη ομιλία (επικοινωνούσε με ακατάληπτα ουρλιαχτά), κοιμώμενο πάνω στα δέντρα και με βασική τροφή του: ρίζες, μικροκαρπούς, έντομα και ερπετά. Παρουσίαζε στο κρανίο του και στον υπόλοιπο σκελετό άφθονα προεξέχοντα πιθήκεια χαρακτηριστικά: ένα εντονώτατο προγναθισμό (της κάτω γνάθου κατά κύριο λόγο), υπερπλαστικά υπερόφρυα τόξα, χαμηλοθολία, μικρομετωπία με οπισθοκλινές μέτωπο, πρόδρομη θέση των οφθαλμικών κόγχων σε σχέση με το προσωπικό κρανίο και επίσης μακρυά χέρια που στην όρθια στάση ξεπερνούσαν το ύψος των γονάτων καθώς και σπονδυλική στήλη με ανύπαρκτη σχεδόν οσφυϊκή καμπή. Αυτό το ημιανθρώπινο όν ήταν μήπως ένα «τέρας» της φύσης, μία ιδιοτροπία της ανθρώπινης εξέλιξης; Όχι, το ζήτημα δεν είναι τόσο απλό, ο Μπασσού δεν παρουσίαζε κάποια συγκεκριμένη δυσπλασία, ή χαρακτηριστικά που να έθεταν την υπόνοια κάποιας κληρονομικής ατυπίας χρωματοσωματικού τύπου, μιας δυσγενεσίας ανατομικολειτουργικού τύπου, μιας συγγενούς διαμαρτίας ή ακόμη μιας τροποποίησης σωματικών χαρακτηριστικών από επίδραση περιβαλλοντικών παραγόντων στην ενδομήτρια ζωή. Έτσι δεν μπορεί να τοποθετηθεί σε μια κατηγορία παθολογικού ανθρώπινου τύπου. Φυσικά αυτό τον ανθρωποειδή πίθηκο (ή για τους ευαίσθητους πιθηκοειδή «άνθρωπο») η επίσημη εβραιοκρατούμενη ακαδημαϊκή επιστήμη του κατεστημένου δεν στάθηκε αρκετά θαρραλέα να τον εξετάσει. Τί θα είχαν να πουν άλλωστε οι οπαδοί της ανθρώπινης συναδέλφωσης, της ισοτιμίας, οι «ανθρωπιστές» ψευτοεπιστήμονες της εξίσωσης; Τί θα μπορούσε να ισχυριστεί η Εβραιοκρατούμενη UNESCO με τους αντιρατσιστικούς αφορισμούς των επιτροπών της; Πώς ήταν δυνατόν να πάρει δημοσιότητα η ύπαρξη ενός τέτοιου όντος που έθετε σα αμφισβήτηση την ενότητα της εξέλιξης στο είδος Homo Sapiens, που περιφρονούσε την ψευτοεπιστήμη που τοποθετεί στο ίδιο δοχείο Λευκούς-Κίτρινους και Νέγρους;

Ήταν αδύνατο με τα υπάρχοντα δεδομένα να καταταχθεί ο Μπασσού σε κάποια από τις Μαύρες υποφυλές: Νέγροι, Νεγρίλοι, Νεγρίτοι, ή Πυγμαίοι. Αποτελούσε λοιπόν ενδιάμεσο τύπο της εξέλιξης, συνδετικό κρίκο μεταξύ ανώτερων πιθήκων (όπως χιμπατζής-γορίλλας-ουρακοτάγκος) και των συλλήβδην καλουμένων ανθρώπων; Γιατί ξέρουμε πως κανένας από τους υπάρχοντες πιθήκους δεν μοιάζει προς τον άνθρωπο σχετικά με όλα του τα χαρακτηριστικά: π.χ. τα άκρα του γορίλλα και η πυελική του χώρα έχουν ανθρώπινους χαρακτήρες, το κρανίο και το σώμα του χιμπατζή — σε σχέση με άλλα είδη πιθήκων — μοιάζει πιο πολύ με το ανθρώπινο, ο ουρακοτάγκος έχει αριθμό πλευρών ίδιο με του ανθρώπου και μέτωπο με ανθρώπινη ομοιότητα, και ο γίββων μοιάζει κατά πολύ στο μήκος των ποδιών και στη όρθια στάση με τον άνθρωπο. Μα κανείς τους δεν παρουσιάζει τόσα ανθρώπινα έκδηλα χαρακτηριστικά όπως ο Μπασσού. Η κοινωνική βιολογία αυτού του πλάσματος δεν μπόρεσε να μελετηθεί ούτε στην απλούστερη φύση της, μιας και οι γύρω Βέρβεροι τον αντιμετωπίζουν με έντονη αποστροφή και υπερφυσική προκατάληψη.

Το μεγάλο κρανίο του, η έλλειψη ουράς, η βάδιση με τα πόδια και η ανεπτυγμένη νοημοσύνη του σχετικά με τα ζώα, σε συνδυασμό με όλα τα ανθρώπινα στοιχεία του σώματός του είναι αδύνατον να τον ταξινομήσουν σαν ανθρώπινο ον, όσο αδύνατο είναι επίσης να ονομασθεί πίθηκος. Φυσικά υπάρχουν διάφορα απολιθώματα ανθρωπόμορφων πιθήκων ασαφούς κατάταξης.

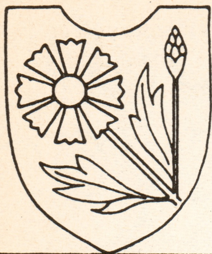
Ο Proconsul Africanus της Μειοκαίνου Εποχής, που θεωρείται προγονική μορφή των ανθρωπόμορφων πιθήκων και ανθρώπων (Η-

ominoidea), παρουσιάζει έκδηλα χαρακτηριστικά γορίλλα και χιμπατζή. Επίσης και ο Oreopithecus με κρανίο χιμπατζή, λεκάνη ανθρωποειδούς διπόδου και άκρα δενδρόβιου τύπου πιθήκου, που όντας ένα αποτυχημένο πείραμα της Φύσης δεν εξελίχτηκε περισσότερο. Είναι επίσης μάλλον αδύνατο να αποτελεί ο Bassou εξελιγμένη συνέχεια τύπων όπως Pithecanthropus erectus, Sinanthropus pekinensis, Homo heidelbergensis που έζησαν πριν 500.000 περίπου χρόνια με ανθρωποπιθήκεια χαρακτηριστικά. Γνωρίζουμε επίσης ότι είναι φυσικά αδύνατη η διασταύρωση πιθήκων με γυναίκες λόγω αριθμού και είδους χρωμοσωμάτων (το πρώτο σαφές περιστατικό αναφέρεται βεβαιωμένα στη Σουμάτρα, τον ΙΘ΄ αιώνα, όπου γυναίκες λευκών αποίκων συνέζησαν — κυριολεκτικά — σαν αιχμάλωτες αγέλης ουρακοτάγκων επί μήνες δίχως βέβαια τεκνογονία). Αλλά στην ενθύμηση του θρύλου του γορίλλα Βασιλιά Κόγκ καθώς και στους εφιαλτικούς μύθους των νέγρων της Κ. και Δ. Αφρικής για επιθέσεις γοριλοπιθήκων στα χωριά τους και απαγωγές γυναικών, υπάρχει το τραγικό ενδεχόμενο, από μια παραδρομή της ζωής (κάποια υπεράριθμα χρωμοσώματα σ' ένα γόνιμο τύπο, ή κάποιες τυχαίες γενετικές διολισθήσεις) να δόθηκε απόγονος σε μια ανίερη —αφύσικη ένωση νέγρου-κτήνους (ας μην ξεχνάμε ότι ο ιος του Aids μεταδόθηκε στον άνθρωπο δια σεξουαλικής επαφής με πίθηκο). ΄Ετσι με αφορμή τον Μπασσού (που η εβραιοκρατούμενη επιστήμη απέκρυψε από την ανθρωπότητα), στην εποχή της φιλονεγρικής και αντιρατσιστικής υστερίας κάνουμε με σιγουριά και γνώση εύστοχες σκέψεις υπεροχής σχετικα με την διαφορετική προέλευση των φυλών και την αρχέγονη διαφορά τους, (δεχόμενοι τη δαρβινική άποψη της εξέλιξης), και θυμόμαστε ευλαβικά τον καθηγητή Baur που έγραψε στα μέσα της δεκαετίας του 60 στο «Nation Europa», πως ο Νέγρος συνέχεται στενά εξελικτικά με τον γορίλλα. Ζήτω η ΄Αρια Επιστήμη! Για να ζήσει ο ΄Ανθρωπος και να πεθάνει το κτήνος!

«Μπορούμε κατά πάσα πιθανότητα — και ας δυσαρεστεί μία υποτιθέμενη φιλανθρωπία — να δηλώσουμε ότι η επιμειξία των φυλών, που εξαλείφει σιγά-σιγά τους χαρακτήρες, δεν είναι ωφέλιμη για το ανθρώπινο είδος.

KANT

ΑΙΣΘΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

Για την σε βάθος απροκάλυπτη ανάλυση της πολιτιστικής δημιουργίας με στόχο την ενημέρωση του κοινού και την καλλιέργεια της ελληνικότητος.

Ο ΓΚΑΜΠΡΙΕΛΕ ΝΤ' ΑΝΟΥΤΣΙΟ ΚΑΙ Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ

Την 1η Μαρτίου του 1938 μια από τις κορυφαίες μορφές των Ιταλικών γραμμάτων, ο 75χρονος ποιητής Γκαμπριέλε ντ' Ανούτσιο, αφού επανέλαβε για τελευταία φορά την τελετή την υποστολής της ιταλικής σημαίας από το πλοίο «Πούλια» που βρισκόταν ελλιμενισμένο στη λίμνη Γκάρντα, άφησε την τελευταία του πνοή. Η επόμενη μέρα θεωρήθηκε ημέρα εθνικού πένθους για την φασιστική Ιταλία.

Ο Γαμπριέλε ντ' Ανούντσιο, ο μόνος Ιταλός κατά τον Λένιν που μπορούσε να φέρει τον τίτλο του επαναστάτη, δεν έπαψε ποτέ, από την αρχή της συγγραφικής του ζωής να τροφοδοτεί τον τύπο. Ήταν πάντα ένας ζωντανός, ακούραστος άνθρωπος που πότε με τα έργα και πότε με τις εκκεντρικότητες του τροφοδοτούσε συζητήσεις γύρω από το άτομό του.

Η αξία των έργων του υμνήθηκε τόσο κατά τη διάρκεια της ζωής του, όσο και αργότερα από πάρα πολλούς γνωστούς καλλιτέχνες και τεχνοκριτικούς. Αυτό που συζητήθηκε όμως πιο πολύ από τον «Αθώο» ή τη «Νεκρή πόλη» του ήταν η πολιτική του ταυτότητα.

Όσο κι αν ο Ντ' Αννούτσιο είχε τιμηθεί από τους συμπατριώτες του κατά τη διάρκεια της ζωής του, με την εκτίμηση και ζήτηση των έργων του, το ιταλικό κράτος τον αγνοούσε. Η εκτίμηση του Μουσολίνι για τον κατακτητή του Φιούμε και τον υποστηλωτή της τιμής της Ιταλίας μετά τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο ήταν τόση που μετά την επικράτηση του φασιστικού κόμματος στην Ιταλία ο Ντ' Αννούτσιο ανακηρύσσεται το 1924 πρίγκηπας του Μόντε Νεβόζο, τα έργα του εκδίδονται όλα μαζί σε εθνική κλίμακα και το 1937 γίνεται Πρόεδρος της Ιταλικής Ακαδημίας.

Ακόμα όμως και πρωτύτερα ο Μουσολίνι, σαν αρχισυντάκτης της εφημερίδας «Popolo d' Italia» εξυμνούσε τον βάρδο πολεμιστή και έκανε έκκληση για συγκέντρωση χρημάτων γι' αυτόν με εξαιρετικά επιτυχή αποτελέσματα.

Το σύνταγμα που ο Ντ' Αννούτσιο χρησιμοποίησε στη 15μηνη ηγεσία του στο Φιούμε, απετέλεσε τη βάση για το σχέδιο προγράμματος του Μουσολίνι για το Φασιστικό καθεστώς έξι χρόνια αργότερα.

Η πορεία και η κατάληψη του Φιούμε με την πορεία των Φασιστών στη Ρώμη είχαν κοινό παρονομαστή. Ακόμα και πολλά από τα συνθήματα των στρατιωτών του Ντ' Αννούτσιο, ή ο χαιρετισμός με υψωμένο το δεξί χέρι υιοθετήθηκαν αργότερα από τους φασίστες.

Σήμερα η πατρίδα του ποιητή, με σειρά εκδηλώσεων τιμά τα 50 χρόνια από το θάνατό του.

Μα σιωπούν αν ρωτηθούν για τη σχέση του αγαπημένου τους ποιητή με το φασισμό, προσπαθώντας να τον παραβλέψουν. Δυστυχώς όμως γιαυτούς κάτι τέτοιο δεν είναι εκ των πραγμάτων δυνατό...

ΕΡΝΣΤ ΓΙΟΥΝΓΚΕΡ
«Παιγνίδια της Αφρικής»

Η «Νεφέλη» μετά την έκδοση του «Οι αναμνήσεις του Ντέρκ Ράσπε» του Γάλλου Εθνικοσοσιαλιστή Ντριέ Λα Ροσέλ, μας εκπλήσσει για μια ακόμη φορά με την έκδοση του βιβλίου του Γερμανού Εθνικοσοσιαλιστή Ερνστ Γιούνγκερ, «Παιγνίδια της Αφρικής».

Αυτή τη φορά χωρίς σχόλια που ρίχνουν «λάδι στη φωτιά» για τα πολιτικά πιστεύω του συγγραφέα, απλώς αρκούνται στο να μην αναφέρουν λέξη γι' αυτά. Πάντως έτσι καλύπτεται ένα κενό στην μεταφρασμένη Εθνικοσοσιαλιστική λογοτεχνία μια που μέχρι τώρα δεν υπήρχε ούτε ένα βιβλίο Γερμανού συγγραφέα.

Ο Γιούνγκερ γεννήθηκε στη Χαϊδεμβέργη το 1885. Κατατάχθηκε στη Λεγεώνα των Ξένων και ύστερα στο Γερμανικό Στρατό όπου έμεινε σαν αξιωματικός έως το 1923.

Ταυτόχρονα έκανε θετικές σπουδές, ξεκίνησε να γράφει μυθιστορήματα και να εκδίδει πολιτικά έντυπα. Κατά τη διάρκεια του Β΄ Π.Π. πολέμησε σαν αξιωματικός. Μετά το 1945 του απαγορεύθηκε να εκδίδει, μα αυτή η απαγόρευση άρθηκε αργότερα.

Τα «Παιγνίδια της Αφρικής» είναι ένα αυτοβιογραφικό κείμενο που αναφέρεται στην περιπέτεια του συγγραφέα όταν 16χρονος μαθητής πηγαίνει να καταταγεί στην Λεγεώνα των Ξένων αναζητώντας την περιπέτεια. Φυσικά πρόκειται για κείμενο ανώδυνο, όχι πολιτικό.

ΝΕΑ ΑΠ' ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΙΤΑΛΙΑ

— Ο καθηγητής της ιατρικής, Δρ Carlo Maria Maggi καταδικάσθηκε σε 12ετή κάθειρξη από το κακουργοδικείο της Βενετίας και σε πρόστιμο 100 εκατομμυρίων λιρετών!

Ο λόγος που καταδικάστηκε ήταν επειδή επιχείρησε να επαναδημιουργήσει το Φασιστικό Κόμμα, μέσω του «Κέντρου ερευνών Νέας Τάξης».

Διεύθυνση: Dottora Carlo Maria Maggi - Giudecca 278/c - 30100 VENEZIA.

— Οι απανταχού Ραββίνοι αποφάνθηκαν ότι ουδείς Εβραίος πρέπει να συναντήσει ποτέ τον Πάπα.

Συγκεκριμένα, ένας από τους σπουδαιότερους Ραββίνους, ο Hersh Ginsberg δήλωσε ότι το Talmud (η αληθινή Βίβλος των Εβραίων), θεωρεί τον Πάπα πως είναι «είδωλο». Έτσι ο Ραββίνος Ginsberg λέγει, «η συνάντηση με τον Πάπα συνιστά ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΕΙΑ!».

Επίσης ο ίδιος είπε ότι ο Πάπας δεν πρέπει να αποδοκιμάζει ανοικτά τους Εβραίους επειδή, «αυτό θα μπορούσε να προκαλέσει αντι-σημιτισμό και να κάμει τους μη-Εβραίους να πάρουν εκδίκηση ενάντια στους Εβραίους».

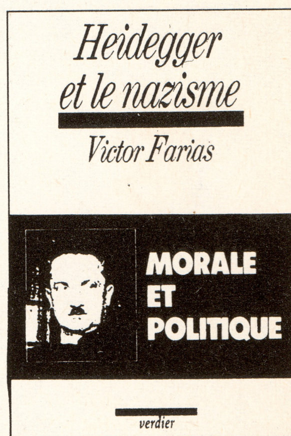
— Η εφημερίδα «Herald Tribune» δημοσίευσε ένα εκτενές άρθρο για ένα Σατανιστικό Συνέδριο που θα γίνει τον προσεχή Οκτώβριο στο Τορίνο με την ονομασία «Διάβολος, Διάλογος, Δαίμονας».

Η τέλεση του Συνεδρίου έχει ξεσηκώσει θύελλα διαμαρτυριών εκ μέρους των Ρωμαιοκαθολικών που βλέπουν με ανησυχία την αύξηση της Σατανολατρείας στην Ιταλία. Ένας από τους ειδικούς επιστήμονες που έχουν αναλάβει να εξετάσουν περιπτώσεις νεαρών ατόμων που αναζητούν ανακούφιση με την ενασχόληση τους με την μαύρη μαγεία κατήγγειλε στην εφημερίδα «Φωνή του Λαού» ότι οι περισσότεροι εκ των διοργανωτών είναι Εβραίοι και Μασόνοι.

Παρά τις αντιδράσεις των κατοίκων του Τορίνου το μπολσεβικικό Δημοτικό Συμβούλιο της πόλης όχι μόνο αρνήθηκε την ματαίωση του Συνεδρίου αλλά και θα το επιχορηγήσει με το ποσό των 120 εκατομμυρίων λιρετών.

ΓΑΛΛΙΑ

— Ενώ συνεχίζεται ο θόρυβος που προκάλεσε το βιβλίο του Victor Farias «Ο Heidegger και ο ναζισμός» νέα στοιχεία έρχονται συνεχώς στην δημοσιότητα επιβεβαιώνοντας την θέση ότι ο κορυφαίος των σύγχρονων φιλοσόφων ήταν ένας συνειδητός Εθνικοσοσιαλιστής.

Το 1933 ο Heidegger έγραψε: «Δεν είναι θεωρίες και ιδέες ότι θα κυβερνήσουμε πλέον τις ζωές μας. Ο Φύρερ είναι πλέον η Γερμανική πραγματικότητα, η παρούσα και η μέλλουσα, και τούτο είναι νόμος».

Το 1966, σε συνέντευξη που έδωσε ο φιλόσοφος στο Γερμανικό περιοδικό «Der Spiegel», η οποία δεν δημοσιεύθηκε ποτέ μέχρι του θανάτου του, είχε δηλώσει ότι παραμένει πιστός της Εθνικοσοσιαλιστικής υπόθεσης. Ο Farias αναφέρει ότι ο Heidegger υπεραγαπούσε τον Χίτλερ και τελείωνε τα προσωπικά του γράμματα με την προσφώ-

νηση: «Heil Hitler».

Τα νεαποκαλυφθέντα στοιχεία έχουν αναστατώσει τους σύγχρονους Ευρωπαίους και Αμερικανούς «διανοητές» που αδυνατούν να πιστέψουν ότι η Εθνικοσοσιαλιστική φιλοσοφική σκέψη έχει επηρρεάσει τόσο πολύ την Ευρωπαϊκή σκέψη.

ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ

— ΄Οπως ανακοίνωσε η Αστυνομία του Λονδίνου, τους τελευταίους έξη μήνες του 1987 μόνο στο Βόρειο Λονδίνο σημειώθηκαν 129 φυλετικά επεισόδια. Ο εκπρόσωπος της Αστυνομίας είπε ότι «τα ρατσιστικά επεισόδια που γίνονται τον τελευταίο καιρό είναι τα δεύτερα σε έκταση που έγιναν ποτέ... συχνά ομάδες λευκών επιτίθενται κατά των μαύρων και αντιστρόφως».

— Εξ άλλου στο Harlesden, όπως ανακοίνωσε η Αστυνομία, οι μαύροι διαπράττουν το 99% των ποινικών εγκλημάτων στην περιοχή. Σε συνέντευξη που έδωσε ο αστυνομικός διευθυντής στην «Daily Telegraph» δήλωσε: «δεν είμαι αρμόδιος να μιλήσω για ρατσιστικά κίνητρα, αλλά είναι γεγονός ότι το 99% των εγκλημάτων γίνονται από νέγρους όπως είναι γεγονός ότι το 99% των θυμάτων είναι Λευκοί ή Ασιάτες».

— Το τραγούδι «We salute you» (Σε χαιρετούμε) του μουσικού συγκροτήματος «No remorse» (΄Οχι τύψεις) έχει μεγάλη επιτυχία και απήχηση στην ΒρετανNία. Τα μέλη του συγκροτήματος είναι Εθνικοσοσιαλιστές και έχουν διαχωρίσει τη θέση τους από τα μουσικά γκρουπ του «White Noise Club» λέγοντας ότι πέρα από πατριώτες είναι και Εθνικοσοσιαλιστές. Δηλώνουν ότι δεν αποτελούν, όπως άλλα μουσικά γκρουπ, παρεούλα για διασκέδαση αλλά ότι «η μουσική και ιδιαίτερα ο στίχος μας αποτελεί το μέσον για την προβολή και επίτευξη των αιωνίων Εθνικοσοσιαλιστικών αξιών».

Το τραγούδι τους «We salute you» εκφράζει τα συναισθήματά τους για τον θάνατο του Rudolf Hess, για την αποστολή ειρήνης που πραγματοποίησε και την αιώνια μνήμη και προσφορά του. Τελειώνει δε με τους εξής στίχους:

«The truth will always live, no matter what they do»

(Η αλήθεια πάντα θα ζει, οτιδήποτε και αν κάνουν αυτοί)

«Our Hero Rudolf Hess, We salute you!»

(΄Ηρωά μας Rudolf Hess, Σε χαιρετούμε).

— Πριν από λίγες δεκαετίες, η ανακήρυξη ενός άνδρα ως Ιππότη αποτελούσε μοναδική και υψίστη τιμή. Σήμερα όμως στην εκφυλισμένη εποχή μας είναι φυσικό επόμενο ο ευτελής διασυρμός του πάλαι λαμπρού τιμητικού τίτλου.

΄Ετσι λοιπόν ο γνωστός Εβραίος Κάσπαρ Ουάϊτμπέργκερ (πρώην υπουργός ΄Αμυνας των Η.Π.Α.) χρίσθηκε Ιππότης από την Βασίλισσα Ελισάβετ.

Σημειωτέον ότι ο τίτλος του Ιππότη σπανίως απονέμεται σε μη Βρεταννούς (στο παρελθόν έχουν λάβει τον τίτλο αυτό, ο Μπομπ Γκέλντορφ και ο Γιεχούντι Μενουχίν!).

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

— Στις εκλογές που έγιναν στο Μπάντεν-Βίρτεμπεργκ τρία πατριωτικά κινήματα έλαβαν συνολικά 5,1% των ψήφων έναντι 0,5% που είχαν πάρει το 1984 αλλά δεν κατακτούν έδρες στην τοπική βουλή, εξ αιτίας του εκλογικού συστήματος που απαιτεί ποσοστό 5% τουλάχιστο για να αντιπροσωπευθεί ένα κόμμα. Το «Εθνικό Δημοκρατικό Κόμμα» που εκφράζει Εθνικοσοσιαλιστικές θέσεις έλαβε το 2,1% των ψήφων.

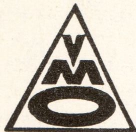
— Σύμφωνα με πρόσφατη καταγγελία του Συναγωνιστή Manfred Roeder, περίπου 180-200 παλαιοί Εθνικοσοσιαλιστές είναι στις φυλακές της Γερμανίας σήμερα, θεωρούμενοι φυλακισμένοι των «δυνάμεων κατοχής». Η Δυτικογερμανική κυβέρνηση αρνείται να λάβει υπ᾽ όψη της αυτές τις περιπτώσεις.

Ο Roeder, δικηγόρος στο επάγγελμα, είναι αρχηγός δύο οργανώσεων· της Πρωτοβουλίας των Γερμανών Πολιτών και του Απελευθερωτικού Κινήματος του Γερμανικού Ράϊχ. Βρίσκεται και ο ίδιος φυλακή εκτίοντας ποινή φυλάκισης 13 χρόνων για «δυσφήμιση της δημοκρατίας» γενικά αλλά και της Γερμανικής Δημοκρατίας ειδικότερα, καθώς και για «αντισυνταγματική προπαγάνδα». Αιτία της φυλάκισής του, η έκ-

δοση της εργασίας του Συναγωνιστή Thies Christophersen «Το ψέμμα του Αουσβιτς».

ΒΕΛΓΙΟ

— Αντιρατσιστικές και αντιφασιστικές οργανώσεις πραγματοποίησαν στην Αμβέρσα εκδήλωση με αίτημα να δοθεί ψήφος

στους έγχρωμους μετανάστες. Οι συναγωνιστές της V.M.O πραγματοποίησαν αντισυγκέντρωση στο ίδιο μέρος και διαδήλωσαν δυναμικά την αντίθεση τους όχι μόνο για το δικαίωμα ψήφου αλλα και για την παρουσία των εγχρώμων στην χώρα τους.

— Στην Φλαμανδική πόλη του Deurne πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση αντιπροσώπων από διάφορα εθνικιστικά κινήματα της Ευρώπης. Συζητήθηκαν τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι νέοι των χωρών τους, το φυλετικό πρόβλημα της εισβολής εγχρώμων μεταναστών και οι προσπάθειες που γίνονται για την οικοδόμηση της Ευρώπης του αύριο.

ΔΑΝΙΑ

— Εκστρατεία δυσφημίσεως και οικονομικού πολέμου κατά των Δανών Εθνικοσοσιαλιστών του D.N.S.B. έχει εξαπολύσει το αστικό κράτος. Ο Εβραίος πολιτικός Arne Melchior (αδελφός του αρχιραββίνου των Εβραίων της Δανίας) ζήτησε από τον Υπουργό Δικαιοσύνης να τεθεί εκτός νόμου το D.N.S.B. διότι δήθεν οι προκηρύξεις του προτρέπουν σε βία κατά των αλλοφύλων.

Άλλο μέλος του κοινοβουλίου ζήτησε να ψηφισθεί νόμος που να απαγορεύει το να **είναι** κανείς ρατσιστής!

Όλα αυτά μαζί με μια πληθώρα μικρομηνύσεων από διάφορους ηλιθίους (που συνήθως τις χάνουν) έχουν φέρει μεγαλύτερη δημοσιότητα του επιθυμητού στο D.N.S.B., όχι μόνο στη Δανία αλλά σ' ολόκληρη την Σκανδιναυία όπου όλοι «ανησυχούν» για την εξάπλωση του φαινομένου.

— Ο γνωστός Εβραίος εγκληματίας Simon Wisental κατηγόρησε την Δανία ότι κατασπιλώνει την δημοκρατική και φιλοεβραϊκή της παράδοση, διότι δεν εκδίδει στην Γερμανία τον Thies Cristophersen. Ο Συναγωνιστής καταζητείται επειδή τόλμησε να αμφισβητήσει (όντας αυτόπτης μάρτυς) τα ψεύδη περί Αουσβιτς. Σημειωτέον ότι τέτοιο αδίκημα δεν προβλέπεται από την Δανική νομοθεσία, το οποίο γνωρίζοντας η Δ. Γερμανία δεν είχε ζητήσει καν την έκδοσή του.

Μετά όμως την ανακίνηση του θέματος από τον Εβραίο εγκληματία (με τον οποίον συνδέεται άμεσα και η εκστρατεία κατά του D.N.S.B.) διάφοροι δημοκράτες ζήτησαν την απέλασή του, διότι «η δημοκρατία δεν μπορεί να δίνει άσυλο σε ναζιστές». Το υπουργείο δικαιοσύνης τελικά αποφάσισε ότι δεν μπορεί μεν να τον εκδώσει για την περί Αουσβιτς γνώμη του, μπορεί όμως για τα αντιεβραϊκά άρθρα του περιοδικού του. Ο Συναγωνιστής έκανε έφεση και η υπόθεση εκκρεμεί ακόμη. Σημειωτέον ότι στην Δανία συρρέουν πλήθη από ποινικούς εγκληματίες, λιποτάκτες, παράνομους μετανάστες οι οποίοι αναγνωρίζονται αμέσως ως... πολιτικοί πρόσφυγες.

— Διώξεις επίσης υφίσταται και Έλληνας Συναγωνιστής, μέλος της Χρυσής Αυγής, που σπουδάζει στη Δανία. Μετά από μήνυση Εβραίας επιδιώκεται η αποπομπή του από την φοιτητική εστία με την κατηγορία της απειλής εναντίον της και με την συμπαράσταση ψευδομαρτύρων. Ο Συναγωνιστής μας αντεπιτιθέμενος την κατηγορεί για φυλετικό μίσος, θέλοντας έτσι να καταδείξει ότι είναι γελοίο να πιπιλίζουν διαρκώς περί του «κακού» λευκού ρατσισμού όταν παντού η υπερηφάνεια του να είναι κανείς λευκός περιβάλλεται από αισθήματα ενοχής που σκόπιμα καλλιεργούνται από τους Εβραίους, τους πραγματικούς καταπιεστές όλων των λαών.

Η.Π.Α.

— Ο αρχηγός της «NEW ORDER», Matt Koehl, κατηγόρησε τους Εβραίους του «O-SI» (Γραφείο Ειδικών Πληροφοριών) για την εκστρατεία που άρχισαν με νέες λίστες ονομάτων για δήθεν εγκλήματα, κατά την διάρκεια του πολέμου. Συγκεκριμένα: Το OSI ζήτησε την έκδοση του Mikelis Kirsteins στην Σοβιετική Ένωση κατηγορώντας τον για εκτελέσεις Εβραίων και κομμουνιστών. Επίσης του Συναγωνιστού Karl Blash στην Τσεχοσλοβακία, και του Abbert Ensin στην Λιθουανία με την κατηγορία ότι υπηρέτησαν στα SS. Άλλος Συναγωνιστής ο John Stolz, αυτοκτόνησε μόλις πληροφορήθηκε για την έκδοση του θέλοντας έτσι να απαλλάξει την οικογένειά του από τον πόνο, την αγωνία και τον εξευτελισμό των παρωδιών δίκης που θα ακολουθούσαν.

— Στις 8 Φεβρουαρίου απαλλάχθηκε των καθηκόντων του ο κυβερνήτης της Αριζόνας Ήβαν Μήτσαμ, μετά από ψηφοφορία της Βουλής των Αντιπροσώπων της Πολιτείας. Ο 63χρονος κυβερνήτης, μόλις ένα χρόνο μετά την εκλογή του, προκάλεσε έντονες αντιδράσεις και διαμαρτυρίες των «προοδευτικών» λόγω των ρατσιστικών του απόψεων, με αποτέλεσμα πολλοί κάτοικοι να υπογράψουν ψήφισμα για την διεξαγωγή πρόωρων εκλογών, που θα γίνουν τελικά στις 17 Μαΐου.

— Δικαστήριο του Λος Άντζελες αποφάσισε ότι οι ιδιοκτήτες ενός Γερμανικού εστιατορίου παραβίασαν τα πολιτικά δικαιώματα τεσσάρων πελατών αρνούμενοι να τους σερβίρουν διότι φορούσαν στο πέτο τους σήματα με την σβάστικα.

Στον ισχυρισμό των ιδιοκτητών ότι αντιτίθενται στην κοσμοθεωρία του Εθνικοσοσιαλισμού ο πρόεδρος του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κούρτ Λιούιν τους απήντησε ότι «σύμφωνα με τον νόμο κατά των διακρίσεων δεν μπορείτε να αρνηθείτε να σερβίρετε κάποιον επειδή φοράει στο πέτο του κάποιο σήμα».

— Πληροφορηθήκαμε με χαρά από Συναγωνιστή μας στις Η.Π.Α., ότι στον ραδιοφωνικό σταθμό του Selt Lake City υπάρχει μία εβδομαδιαία εκπομπή με τίτλο «Μία ώρα για το Άριο Έθνος».

ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ

— Χρειάσθηκε η προσωπική παρέμβαση του Γκορμπατσώφ και το θάρρος ορισμένων Σοβιετικών ψυχιάτρων για να επιβεβαιωθεί η τρομερή αλήθεια ότι στην χώρα αυτή υπάρχουν εκατομμύρια ανθρώπων που έχουν εγκλεισθεί σε ψυχιατρεία σαν τρελλοί ενώ στην πραγματικότητα δεν έχουν καμμία πάθηση αλλά είναι απλώς αντίπαλοι του καθεστώτος. Ο καθηγητής Καμπανώφ του Πανεπιστημίου του Λένιγκραντ σε μία συνέντευξη που έδωσε πρόσφατα ανέφερε τον απίστευτο αριθμό των 2 εκατομμυρίων δήθεν «ψυχοπαθών». Ανέφερε ότι αρκούσε κάποιος να εκφράσει διαφορετική γνώμη από την επίσημη ή να αποκαλυφθεί ότι διάβαζε απαγορευμένα βιβλία (όπως το «Δόκτωρ Ζιβάγκο» του Μπορίς Παστερνάκ, ή την «Λευκή Φρουρά» του Μιχαήλ Μπουλγκάνωφ) για να χαρακτηρισθεί σαν «επικίνδυνος και ανίατος ψυχοπαθής». Αυτή τη στιγμή στην Ε.Σ.Σ.Δ. υπάρχουν 6 εκατομμύρια ψυχοπαθείς, πραγματικοί ή φανταστικοί (το 1,5% του πληθυσμού έγκλειστο!).

— Κρατικός εκπρόσωπος στην Μόσχα δήλωσε ότι η χώρα του αντίθετα με τις Η.Π.Α. (που εξακολουθούν να θεωρούν τον Βαλντχάϊμ ανεπιθύμητο πρόσωπο) δεν έχει κανένα πρόβλημα με το παρελθόν του Αυστριακού Προέδρου.

— Σε άρθρο του στην εφημερίδα «Μοσκόβσκι Κομσομόλετς» ο συγγραφέας Γιούλιαν Σεμιόνοφ αναφέρει ότι πάνω από 12 εκατομμύρια πολίτες ήσαν έγκλειστοι σε στρατόπεδα συγκέντρωσης την εποχή του θανάτου του Στάλιν. Απέφυγε όμως να δώσει τον αριθμό των ατόμων που «χάθηκαν» κατά τις εκκαθαρίσεις από το 1930 έως το 1950. Ξένοι ιστορικοί υπολογίζουν ότι 30 εκατομμύρια άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους εκείνη την εποχή.

— Πέντε χιλιάδες περίπου Τάταροι διαδήλωσαν στις 9 Μαρτίου στο Κρασνοντάρ, ζητώντας να επιστρέψουν στην πατρίδα τους, την Κριμαία. Οι Τάταροι εκδιώχθηκαν μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο από την Κριμαία διότι είχαν συνεργασθεί με τους Εθνικοσοσιαλιστές (όπως έγινε και με πολλές άλλες μειονότητες στην Ρωσία).

ΟΛΛΑΝΔΙΑ

Η ολλανδική τηλεόραση, μετέδωσε την είδηση του θανάτου του γηραίου Συναγωνιστή Πίτερ Μέντεν. Ο παλαίμαχος Εθνικοσοσιαλιστής πέθανε σε γηροκομείο της πόλης Λοόσντρεχ, σε ηλικία 89 χρονών.

Ο Ολλανδός Συναγωνιστής είχε καταδικασθεί το 1980 σε δεκαετή κάθειρξη, (σε ηλικία 80 χρονών) με την κατηγορία ότι τον Ιούλιο του 1941 είχε πάρει μέρος στην εκτέλεση 30 Εβραίων σαμποτέρ στο Ποντορότσε της Πολωνίας και αφέθηκε ελεύθερος αφού εξέτισε τα δύο τρία της ποινής του.

ΧΙΛΗ

Αρκετές εκατοντάδες Εθνικοσοσιαλιστών εν στολή, τίμησαν την «αιώνια μνήμη» του Rudolf Hess. Ένας πολύ σημαντικός λόγος εκφωνήθηκε από τον γνωστό συγγραφέα και πρώην πρέσβη Miquel Serrano.

Ο Σιωνιστικός τύπος (ο οποίος κατευθύνεται από τον Εβραιοσιωνιστή υπουργό Melnirht), επιτέθηκε με ύβρεις εναντίον της συγκέντρωσης.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

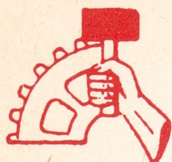

ΑΘΗΝΑ. Συνθήματα που καλούσαν τους φοιτητές να μην λάβουν μέρος στην απάτη των φοιτητικών εκλογών έγραψαν Συναγωνιστές μας σε πολλούς φοιτητικούς χώρους. Η προτροπή μας για αποχή από τις εκλογές δεν σημαίνει αδιαφορία για τα φοιτητικά προβλήματα, απεναντίας σημαίνει ότι θέλουμε να κατευθύνουμε τις δυνάμεις και τις ενέργειες μας σε νέους, επαναστατικούς δρόμους και όχι σε αποπροσανατολιστικές λύσεις που μας δίνει έτοιμες το σύστημα.

— Συνεχίζεται δυναμικά η πώληση του περιοδικού μας στον υπόγειο της Ομονοίας από Συναγωνιστές της τοπικής.

Παρά τις αντιδράσεις και την έκπληξη ορισμένων η παρουσία μας γίνεται ευμενώς δεκτή από πολλούς οι οποίοι δεν εγνώριζαν για την κίνησή μας.

ΠΑΤΡΑ. Συναγωνιστές μας στην Πάτρα έριξαν προκηρύξεις εθνικοσοσιαλιστικού περιεχομένου και οι οποίες καλούσαν το λαό να αγωνιστεί στο πλευρό μας. Ο τοπικός αστικός τύπος έγραψε πάλι για «φαντάσματα του παρελθόντος», για την «προσβολή των δημοκρατικών αισθημάτων του Πατρινού λαού» κλπ. Εμείς χαιρόμαστε γι᾽ αυτή την αντίδραση του αστικού τύπου, διότι αυτή σημαίνει ότι η παρουσία μας στην Πάτρα γίνεται πολύ αισθητή και συνεχίζουμε άκαμπτοι τον αγώνα μας.

ΣΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ

Η εθνικιστική έκρηξη στην Αρμενία και το Ατζερμπαϊτζάν

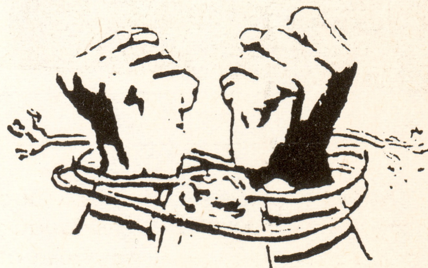
Είναι όντως τραγική ειρωνεία το γεγονός, ότι οι βιαιότερες εθνικιστικές εκδηλώσεις του καιρού μας και η εντονώτερη αναβίωση του εθνικισμού στις μέρες μας, έλαβε χώρα στην μητρόπολη του προλεταριακού διεθνισμού, τη Σοβιετική Ένωση. Η εθνική διαμάχη μεταξύ Αρμενίας και Ατζερμπαϊτζάν, επιβεβαιώνει ανάγλυφα την πραγματικότητα πως ύστερα από 70 χρόνια κυριαρχίας του Μαρξισμού-Λενινισμού στους Σοβιετικούς Λαούς, το εθνικό αίσθημα αυτών των Λαών παραμένει ζωντανό και αλώβητο και μόλις η στυγνή καταπίεση χαλαρώσει, επανέρχεται αμέσως ενεργά στο προσκήνιο.

Ο Μαρξισμός-Λενινισμός, περιφρονώντας το εθνικό αίσθημα των Λαών και «εγκαθιστώντας» ως ρυθμιστικό παράγοντα ιστορικής εξελίξεως τον ταξικό διεθνισμό εισήγαγε μια οριζόντια αντι-ϊστορική θεώρηση της πολιτιστικής ανελίξεως και του ιστορικού γίγνεσθαι, αμελώντας τη συμβολή των εθνών και των Λαϊκών Κοινοτήτων στην δημιουργία του πολιτισμού. Η ιδιαιτερότητα όμως των Λαϊκών Κοινοτήτων είναι συστατικό στοιχείο της πολιτιστικής δημιουργίας. Και αυτή ακριβώς την έκφραση της εθνικής ιδιαιτερότητας των υπό κατοχήν Σοβιετικών Λαών εμποδίζει 70 χρόνια τώρα το Σοβιετικό καθεστώς.

Ως τραγική διάψευση λοιπόν των Μαρξιστικών οραμάτων έρχεται η αναβίωση του εθνικισμού, εκεί ακριβώς που ο εθνικισμός είχε θεωρηθεί οριστικά ενταφιασμένος και ο διεθνισμός τελεσίδικα θριαμβευτής.

Για μας τους Εθνικοσοσιαλιστές, οι εξελίξεις στην Σοβιετική Ένωση αποτελούν ξεκάθαρη επιβεβαίωση της Κοσμοθεωρίας μας: Ιστορία και πολιτισμός χωρίς Λαϊκές Κοινότητες με συνείδηση του ιδιαίτερου εθνισμού τους και δυνατότητα αυτοδιαθέσεως δεν είναι δυνατό να υπάρξει. Ο πολιτισμός είναι ένας καμβάς όπου κάθε λαός κεντά το δικό του καλλιτέχνημα, ένα μωσαϊκό τέχνης, όπου κάθε λαός εναποθέτει το δικό του πολύτιμο πετράδι. Κάθε ομοιόμορφη εξελικτική προοπτική τον σκοτώνει και μεταθέτει τους ανθρώπους εκτός του πεδίου της ιστορικής δράσεως, που ισοδυναμεί με το θάνατο.

Ο Μαρξισμός σήμερα είναι μια ιδεολογία που έχει τραγικά διαψευσθεί από την Φύση και την Ιστορία. Αν τα πολιτικά ερείσματα του παραμένουν ακόμη όρθια, αυτό οφείλεται σε δύο ετερογενείς λόγους: Στην ύπαρξη ενός ισχυρού πολιτικού κέντρυ, δηλαδή της Σοβιετικής Ένωσης ως υπερδύναμης-δυνάστου της μισής υφηλίου μετά τον Μεγάλο Ιδεολογικό Πόλεμο αφ᾽ ενός και σε μια πεισματική, άλογη, μεταφυσική πίστη των οπαδών του αφ᾽ ετέρου, που έτσι προσπαθούν να δικαιώσουν την ιστορική τους ύπαρξη. Η αναβίωση των εθνικισμών όμως στη Σοβιετική Ένωση ευθύς ως ανέτειλε η «Περεστρόϊκα» είναι η αρχή του τέλους της Μαρξιστικής «γοητείας».

Φοιτητικές εκλογές

Ο μεγάλος νικητής των φετινών σπουδαστικών και φοιτητικών εκλογών ήταν η αποχή και η αδιαφορία. Το 60% των γραμμένων στους εκλογικούς καταλόγους αρνήθηκαν να εκτελέσουν το ελάχιστο τούτο «καθήκον», να εκλέξουν δηλαδή τους αντιπροσώπους τους.

Μετά από μία περίοδο ακμής που ακολούθησε την μεταπολίτευση, κατά την οποία οι φοιτητές οδηγούμενοι από τους

σοσιαλιστές και τους κομμουνιστές διαδήλωναν για τα πάντα (εκτός βέβαια από εθνικά θέματα), φθάσαμε σ' ένα φοιτητικό κίνημα όπου οι συντηρητικοί είναι η πρώτη δύναμη και οι κινητοποιήσεις ελάχιστες και με αιτήματα που αφορούν τις σπουδές και την επαγγελματική τους αποκατάσταση. Η μεγάλη πλειοψηφία είναι αδιάφορη και συμμετέχει ελάχιστα σε όλα αυτά που πριν λίγα χρόνια κινητοποιούσαν δεκάδες χιλιάδες φοιτητών (οι αμερικάνικες βάσεις, η διεθνιστική αλληλεγγύη, το Πολυτεχνείο)· οι μόνοι που ασχολούνται είναι οι επαγγελματίες φοιτητοπατέρες, αυτοί που θα στελεχώσουν αύριο τα κόμματα που αντιπροσωπεύουν τώρα. Οι υπόλοιποι ενδιαφέρονται να τελειώσουν εύκολα και γρήγορα για να μπορέσουν να αρχίσουν την καριέρα τους μέσα στο αστικό καταναλωτικό καθεστώς όπου ήδη έχουν ενσωματωθεί και τυπικά.

Το φοιτητικό κίνημα (που ποτέ βέβαια δεν ήταν ανεξάρτητο και αυτόνομο όπως υποστηρίζεται, αφού αποτελεί μία μικρογραφία της πολιτικής σκηνής με τις παρατάξεις - αντίγραφα των πολιτικών κομμάτων) ακολουθεί την πορεία της ελληνικής κοινωνίας. Παγιδευμένο σε αιτήματα και συνθήματα που δεν το ήγγιζαν πραγματικά αφού ήταν τεχνητά και επιβαλλόμενα, διασπασμένο και αποπροσανατολισμένο, υπηρέτης των συμφερόντων των κομμάτων, έφθασε πλέον στο σημείο όπου αγωνίζεται για τις μόνες αληθινές «αξίες» του συστήματος. Ο βασικός στόχος του πλέον είναι οικονομικός· οι αγώνες είναι πια για πιο εύκολες σπουδές και για επαγγελματική αποκατάσταση.

Οι συνθήκες της καπιταλιστικής κοινωνίας δεν παρέχουν πλέον την πολυτέλεια για ιδανικά έστω και ψεύτικα. Ο χρόνος είναι πολύτιμος και ο συναγωνισμός μεγάλος. Τα αυριανά στελέχη των μεγάλων επιχειρήσεων δημιουργούνται με την είσοδό τους στα ανώτατα ιδρύματα και δεν θρέφουν τις ψευδαισθήσεις των προηγούμενων φοιτητών για μία αλλαγή της κοινωνίας έστω και λανθασμένης. Η πλειοψηφία των σημερινών φοιτητών δεν θέλει να αλλάξει τίποτα από το σύστημα· θέλει μόνο να ενσωματωθεί πιο γρήγορα ώστε να απολαύσει πιο πολλά από τα καταναλωτικά του αγαθά.

Η αδιαφορία και ο καταναλωτισμός είναι το τελικό στάδιο στο οποίο οδηγούνται όλα τα εν δυνάμει ανανεωτικά ρεύματα της κοινωνίας, μέσα από το διαβρωτικό παιχνίδι των κομμάτων στο κοινοβουλευτικό καθεστώς.

Η αλλαγή όμως και η ανανέωση της κοινωνίας θα προέλθει απ' αυτούς που ξεπερνώντας την αδιαφορία τους, ενσυνείδητα πλέον, αρνούνται να λάβουν μέρος στις απατηλές δομές της αστικής δημοκρατίας, κατανοώντας **ότι οι εκλογές δεν αναδεικνύουν την ηγεσία αλλά επιβεβαιώνουν την απουσία της, ότι η ψήφος δεν είναι συμμετοχή στην πολιτική ζωή αλλά ένα ακόμη βήμα για την αποπολιτικοποίηση και τον παραγκωνισμό τους.**

ΙΣΡΑΗΛ: 1948-1988 40 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΑΝΑΒΡΑΣΜΟΥ

Ξεκινώντας αυτή την αναδρομή στο παρελθόν φτάνουμε στη δεύτερη δεκαετία του 20ου αιώνα, χρονολογία που γίνονται οι πρώτες συγκεκριμένες προτάσεις για ίδρυση ανεξάρτητου εβραϊκού κράτους από διάφορα ευρωπαϊκά εθνικά συνέδρια (διαβρωμένα και μη). Το 1917 λοιπόν με τη δήλωση Μπλάλφουρ, η εβραιοκρατούμενη και μασσωνοκινούμενη Μεγάλη Βρετανnία αναλαμβάνει την υποστήριξη της γέννεσης μίας εβραϊκής εστίας η οποία όπως εξωραϊσμένα ανακοινώθηκε «θα ικανοποιούσε τους πόθους των Εβραίων που επιθυμούσαν να επιστρέψουν στην Παλαιστίνη». Η ηπειρωτική Ευρώπη και κυρίως οι χώρες που αντιμετωπίζουν το πρόβλημα της παρουσίας της εβραϊκής μειονότητας, όπως είναι η Πολωνία, η Γερμανία, η Ολλανδία και άλλες χώρες δεν αντιτίθενται στο σχέδιο απομάκρυνσης των Εβραίων αλλά επισημαίνουν το παράλογο της παραπάνω πρότασης, σε σχέση με τον τόπο και το αδύνατο της πραγματοποίησης της με ειρηνικά μέσα, που θα έφερναν αίσιο αποτέλεσμα για όλους τους λαούς που κατοικούσαν στη περιοχή.

Αναβιώνει λοιπόν μια παλαιότερη πρόταση, (που υποστηρίζεται εκείνη την εποχή από τους Πολωνούς και αργότερα φανατικά από τους Γερμανούς Εθνικοσοσιαλιστές) για μεταφορά των 4.5 εκ. Εβραίων που είναι εκείνη τη εποχή στην Ευρώπη, στη Μαγαδασκάρη όπου υπάρ-

χουν (σε αντίθεση με την Παλαιστίνη) και οι κατάλληλες μορφολογικές και ανθρωπολογικές απαιτήσεις για να τους δεχτούν.

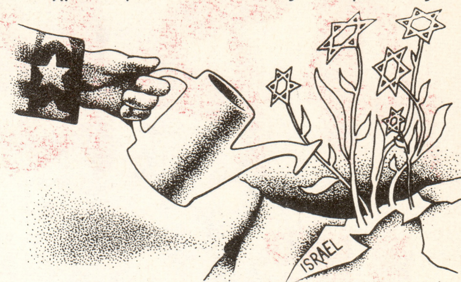
Η θέληση όμως των Εβραίων είναι άλλη. Επιθυμούν όχι μόνο την «ειρηνική εγκατάσταση στη γη των Πατέρων τους» όπως ισχυρίζονται μα την κατοχή μιας θέσης κλειδί στην ανατολική μεσόγειο, που θα τους επιτρέπει την παρέμβαση στην Ευρωπαϊκή εσωτερική πολιτική από ένα ακόμα μέτωπο ξέχωρο από τον υποδαυλιζόμενο αμερικάνικο ιμπεριαλισμό (πολιτιστικό ή πολιτικό), το σοβιετικό διεθνισμό, και τον κρατικό έλεγχο που επιτυγχάνεται σε κάθε κράτος με κάθε τρόπο (μασσωνία, Αγγλική «προστασία» σε αναπτυσσόμενες χώρες κλπ.).

Έτσι η «προστάτιδα» Αλβιόνα, κωφαίβοντας στις λογικότατες παρατηρήσεις των ευρωπαϊκών κρατών, και ενώ στη Πολωνία εμφανίζονται ήδη τα πρώτα στρατόπεδα συγκεντρώσεως των Εβραίων που αποσκοπούν στην αποστολή τους στη Μαγαδασκάρη, υποδαυλίζει τις πρώτες (ανώδυνες μπροστά στις σημερινές) συγκρούσεις Εβραίων και Αράβων. Το 1920 αποδέχεται ως έδαφος υπό εντολή την Παλαιστίνη.

Το 1948, όταν εξέπνευσε η Βρετανnική εντολή και απέτυχαν οι λύσεις που είχαν προταθεί στον πάντοτε ανίκανο Ο.Η.Ε. για τον διαχωρισμό της περιοχής σε ένα εβραϊκό και ένα αραβικό κράτος, το Εθνικό Εβραϊκό Συμβούλιο και το Γενικό Σιωνιστικό Συμβούλιο, βουλώνοντας με στάχτες από την Νυρεμβέργη όμματα και συνειδήσεις διακηρύσουν την δημιουργία ενός εβραϊκού κράτους με το όνομα Ισραήλ. Όντας ακίνδυνοι πια οι όσοι αντιτίθενται στην τοποθεσία αυτή, μια που θα χαρακτηρίζονταν φασίστες, αδιαφορούν προς μεγάλη τέρψη των Η.Π.Α. και της Σοβιετικής Ένωσης που πρόθυμα σπεύδουν να αναγνωρίσουν το νέο κράτος αδιαφορώντας(;) ή ίσως συνεργώντας συνέπειες.

Ξεσπούν συγκρούσεις που όμως το 1949 αναγκάζουν τους προδομένους Άραβες να υποκύψουν μπρος στον ενισχυόμενο από τον Πολιτισμένο κόσμο, «βασανισμένο», και άρα δικαιούχο λαό του Ισραήλ.

10 χρόνια μετά οι συνέπειες είναι γνωστές τόσο

σε Μεσανατολικό όσο και σε Ευρωπαϊκό μα και σε στενό, εθνικό, ελληνικό επίπεδο.

Η ανάγκη της υπερίσχυσης του Ισραήλ στην Ανατολική Μεσόγειο, υποχρεώνει την καλλιέργεια πολιτικής υποβάθμισης των γύρω χωρών (περιλαμβανομένης και της ταλαίπωρης Ελλάδας). Η ταυτότητα της «Ισραηλινής» (σ.σ. εβραϊκής είναι η σωστή λέξη, τίποτα, δεν έχει ακόμη αλλάξει) και της Αμερικάνικης πολιτικής, και η Αμερικάνικη επιρροή στην Ανατολική Μεσόγειο, οδηγούν σιγά σιγά στον πόλεμο των έξι ημερών, σε αμερικανοκίνητα πραξικοπήματα, σε διαμελισμό της Κύπρου, σε γενοκτονίες Αραβικών πληθυσμών.

Και η πολιτισμένη ανθρωπότητα, ή αδιαφορεί αν είναι δεξιά, ή αν είναι αριστερή, θολοκουλτουριάρικη και μπερδεμένη προσπαθεί χύνοντας τόνους μελανιού να προσδιορίσει τις συγγένειες της σημερινής εβραϊκής πολιτικής και της αντίστοιχης ναζιστικής...

Και οι πατρόνες του κράτους-γκάνγκστερ εξακολουθούν να κινούν τα νήματα σ' όλο τον κόσμο...

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ:

Πληροφορούμε τους αναγνώστες μας πως το επόμενο τεύχος της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ θα κυκλοφορήσει την 1ην Ιουνίου.

ΑΡΚΕΤΑ

ΝΑ ΠΑΨΕΙ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ Ο ΕΜΠΑΙΓΜΟΣ ΤΗΣ ΝΟΗΜΟΣΥΝΗΣ ΜΑΣ. ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ Η ΥΠΟΤΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ. ΑΦΗΣΤΕ ΤΟΝ ΠΑΠΑΓΑΛΟ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΝΑ ΚΡΩΖΕΙ: ΕΙΣΑΣΤΕ ΙΣΟΙ! ΕΙΣΑΣΤΕ ΛΕΥΤΕΡΟΙ! ΝΟΙΩΘΟΥΜΕ ΟΛΟΙ ΠΩΣ ΜΑΣ ΕΞΑΠΑΤΟΥΝ: ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ - ΕΘΝΙΚΑ - ΙΣΤΟΡΙΚΑ -ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ. ΟΙ ΠΛΟΥΤΟΚΡΑΤΙΚΕΣ ΟΛΙΓΑΡΧΙΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΙΚΑ ΦΕΟΥΔΑ ΞΕΠΟΥΛΑΝΕ ΛΑΟ -ΠΑΤΡΙΔΑ - ΙΣΤΟΡΙΑ. ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΤΕΣ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΙΣΤΕΣ, ΔΙΧΩΣ ΤΙΜΗ ΟΔΗΓΟΥΝ ΤΟ ΛΑΟ ΜΑΣ ΣΕ ΕΞΑΘΛΙΩΣΗ, ΣΚΟΤΩΝΟΥΝ ΤΗΝ ΠΕΡΗΦΑΝΕΙΑ ΜΑΣ, ΜΑΣ ΘΕΛΟΥΝ ΓΚΑΡΣΟΝΙΑ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ Η ΚΟΛΧΟΖΝΙΚΟΥΣ.

ΤΕΡΜΑ ΣΤΙΣ ΦΑΛΚΙΔΕΥΜΕΝΕΣ ΕΞΕΓΕΡΣΕΙΣ! ΟΧΙ ΣΤΗ ΦΑΙΝΑΚΗ ΤΩΝ ΟΡΑΜΑΤΩΝ!

ΖΩΗ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΑΓΩΝΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ!

Η φωνή της Αλήθειας πρέπει ν' ακουστεί!

ΟΧΙ ΣΤΗ ΣΥΝΟΜΩΣΙΑ ΣΙΩΠΗΣ!

ΕΛΑΤΕ ΜΑΖΙ ΜΑΣ • ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ